

அம்புலிமாமா

நவம்பர் 1994

Rb
5

மசிற்ச்சி அலைமில் பபுப் பயணம், பிக்குக்கின் அண்ணமயான சுவை.

பார்லே-ஜீ

சுவை மிதந்தது, சக்தி நிறைந்தது.

இந்தியாவில் அனைத்து பார்லே-ஜீ கிளவுகளிலும் கிடைக்கிறது.

everest/SG/PP/171-4m

ஆகும் சக்தியை ராஜி எவ்வாறு பெற்றான் என்பதைப் படியுங்கள்

கேமல் சேம்ப்

அன்பார்ந்த நண்பர்களே,

இன்று பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு ஜோக் செய்தேன்.

கேமல் ஆயில் பேஸ்டல் உபயோகித்து ஒரு அழகான பட்டுப்பூச்சியைப்போல்

வண்ணம் தீட்டி கரும்பலகையில் ஒட்டி வைத்தேன். பார்ப்பதற்கு இது மிக அழகாக இருந்தது.

வண்ண ஜாவத்துடன் இயற்கையாக இருந்தது.

ஒவ்வொருவரும் ஏமாந்து போனார்கள்.

அவர்கள் அதை நிஜமானப் பட்டுப்பூச்சி

என்று நினைத்தார்கள். அது

மட்டுமல்ல, இரண்டு பட்டுப்

பூச்சிகளும் அதைச் சுற்றி வட்டம் வந்தன, அதனுடன்

சிறேகம் செய்து

கொள்ள. என்ன வேடிக்கை! நான் உண்மையில் ஒரு கேமல்

சேம்ப். எவ்வாறெனில் உண்மையான பட்டுப்பூச்சிகளையும்

நான் கேமல் ஆயில் பேஸ்டல் கொண்டு

ஏமாற்ற முடியும்.

உன் அன்புள்ள,

ராஜி

கேமல்

வெற்றி வண்ணங்களை உபயோகியுங்கள். கேமல் சேம்பாகத் திகழுங்கள்.

இதை மிஞ்ச முடியுமா!

புதிய

PARLE
big chief

பழங்களின் சுவை கொண்ட டாஃபி

வாழைப்பழம் ♦ மேங்கோ ♦ ஆரஞ்சு

பின்ன
மிக் சீஃம்

ஆரஞ்சுமீன் 7
மேங்கோ 7
வாழைப்பழம் 10
டாஃபி 10

செழுநீர்மான் என்னும்
உயிர் அல்லது இவ்விதம்
அழகுநடை இவ்விதம்
வெகுநடை ஒரு மாதிரி
பெருமை

செழுநீர்மான் என்னும்
பெருமை என்னும்
பெருமை என்னும்
பெருமை என்னும்
பெருமை என்னும்
பெருமை என்னும்

மாங்கை

நவம்பர் '94

தீபாவளி மலர்

- * செய்யும் தொழிலே தீபாவளி -சிறப்புப் பேட்டி
- * அந்தக் கால தீபாவளி இந்தக் கால தீபாவளி
-கலந்துரையாடல்
- * காளி (சிறுகதை) -திலகவதி
- * தானம் -விமலாரமணி
- * சின்னவள் (குறுநாவல்) -அனூராதா ரமணன்
- * எனது கதைகளில்... -இந்துமதி
- * அன்பான கணவர் - பூர்ணிமா பாக்யராஜ்
- * நம்பிக்கை தீபம் -அன்பு நெஞ்சன்

பெண்களுக்கு வரும் நோய்களுக்கு சித்த மருத்துவம்

சூசிக்க மணக்க தீபாவளி சமையல்

பெண்களும் சினிமாவும்

1995 தீபாவளி வரை உங்கள் ராசிபலன்.

இத்துடன் இணைப்புப் பிரதியாக

ஆலய மலர்

(ஸ்தல வரலாறு மற்றும் சில்பியின் வண்ணப் படங்களுடன்)

ஒரே சமயத்தில் இரு மலர்கள் விலை ரூ.25/-

WICKED
BY SUN

© DISNEY

JO-JO
BY SUN

UMBRELLAS
SUN
ESTD 1980
Moonra Fashion Accessories

டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்: M/s. விநோதினி & ஸன்ஸ் ரத்தன் சாயா, 8-சர் தியாகராயா ரோடு, தி-நகர், சென்னை - 600 017.
போன்: 4344511, 4347066, 4343209 டெலெக்ஸ்: 41-23010 VINSIN .பாக்ஸ்: 91-44-4343924

JAYA

அம்புலிமாமா

நிறுவனம் : 'சக்கரபாணி'

நிர்வாக ஆசிரியர் : தாமிரேட்டி

வரலாற்றைப் படிக்கவும்

வரலாறு உலகின் கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவது. இந்நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்கியவர்களின் வாழ்க்கையை அறிவிக்கிறது. எனவே வரலாறு நாடுகளுக்கு உயிர்நாடி. குழந்தைகளின் கல்வித் திட்டத்தில் அவசியம் இடம் பெறவேண்டிய விஷயம்.

ஆனால் இப்போது மாணவர்கள் நம் நாட்டின் உயர் பண்பையும் வரலாற்றையும் அறியாமல் இருக்கிறார்கள். இது வருந்தத்தக்க விஷயம். அவர்கள் பாடபுத்தகங்களிலுள்ள ஒருசில பகுதிகளை மட்டும் உருப்போடுகிறார்கள். இவை ஒரு சில மாவீரர்களையும், மன்னர்களையும், போர்களையும் பற்றியதாகவே உள்ளன.

வரலாறு நம் ஒரு நாட்டினுடையது மட்டுமல்ல மற்றும் பல நாடுகளுடையதும் ஆகும். படிக்க வேண்டியதும் மிக அவசியம். இதற்கான வழிமுறைகள் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் நம் நாட்டின் வரலாற்றோடு இன்னொரு நாட்டின் வரலாற்றையும் கற்பிப்பது சிறந்தது. இதனால் ஐந்தாவது வகுப்பிலிருந்து பத்தாவது வகுப்பிற்குள் ஆறு பிற நாடுகளின் வரலாற்றை தன் நாட்டின் வரலாற்றுடன் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

நல்ல முறையான கல்வித் திட்டம் இன்று தேவையே!

வரிமுகம் : 55

நவம்பர் 1984

புள்ளை : 5

தனிப்பிரதி : ரூ. 5.00

வருட சந்தா : ரூ. 60.00

*Sunday, Piano, Nursery Rhymes
It's Morton for me all the time*

MORTON
SWEETS

I Love my Sundays
all the time. It has

Delicious and
Creamy Milk,
Chocolate
Chocolate
and so many

Um m m m m

..... Nursery Rhymes and my Mumy close
been our Family's favourite for years and

yummy in so many
Glucose and Sugar,
and Coconut Cookies,
and Coconut Toffees,
other delicious treats.

Every bite a yummy

flavours. All with

Rose Eclairs,
Lacto Bonbons

delight.

to me and Mortons
years.

the goodness of

Supreme
Mango King

*A lifetime of
real goodness*

**MORTON CONFECTIONERY &
MILK PRODUCTS FACTORY**

P.O. : Mahowrah 841 418 Dist. : Saran, Bihar

Caution Notice :

 and its wrappers, are registered trade mark of Upper Ganges Sugar Industries Ltd. Any infringement of trade mark rights is liable to prosecution.

CC-0-198

செய்திகளும் தகவல்களும் :

ஸ்ரீலங்காவில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்கள்

ஸ்ரீலங்காவின் முன்னாள் பிரதமர் திருமதி பண்டாரநாயகேயின் புதல்வி திருமதி சந்திரிகா குமாரதுங்கா தற்போது ஸ்ரீலங்காவின் பிரதமராகப் பதவி ஏற்றிருக்கிறார். அந்நாட்டின் பிரதமராகப் பதவி ஏற்ற இரண்டாவது பெண்மணி இவர்.

பிரதமராக இருந்த திரு எஸ். டபிள்யு. ஆர்.டி. பண்டாரநாயகே 1959-ல் கொலை செய்யப்பட்டார். அவருக்குப் பின் அவரது மனைவி திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயகே 1960-ல் பிரதமராகி உலகிலேயே பிரதமர் பதவி வகித்த முதல் பெண்மணி என்ற பெயர் பெற்றார். அவர் 1960லிருந்து 1977 வரை தொடர்ந்து அப்பதவியில் இருந்தார்.

1978-ல் நடந்த தேர்தலில் அவரது தலைமையிலிருந்த ஸ்ரீலங்கா விடுதலைக் கட்சி திரு. ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனே தலைமையில் அமைந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிடம் தோற்றுப் போனது.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 17 ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்த பின் கடந்த ஆகஸ்டில் நடந்த தேர்தலில் தோற்றது. அதனை எதிர்த்த மக்கள் கூட்டணி பாதிக்குமேல் ஓரிரு இடங்களைப் பெற்றது. இக்கூட்டணியில் ஸ்ரீலங்கா விடுதலைக் கட்சி முக்கிய அங்கம் வகித்தது. ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்குப் பெரும்பான்மை இல்லாததால் ஸ்ரீலங்கா விடுதலைக் கட்சி மற்ற கட்சிகளின் உதவியோடு திருமதி சந்திரிகா குமாரதுங்காவின் தலைமையில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றது. ஆகஸ்ட் 19-ல் 21 அமைச்சர்களடங்கிய மந்திரி சபையை திருமதி சந்திரிகா அமைத்துப் பிரதமரானார்.

இந்தியாவின் தென்முனையை ஒட்டி அமைந்த தீவுதான் ஸ்ரீலங்கா எனப்படும் நாடு. இராமாயணத்தில் கூறப்பட்ட இலங்கை இதுவே. அசோக சக்கரவர்த்தி இலங்கைக்குத் தம் மகளை புத்தமதப் பிரசாரத்திற்கு அனுப்பியது

யாவருக்கும் தெரிந்ததே. கண்டியில் புத்தரது பல் 2000 ஆண்டுகளாக ஆலயத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

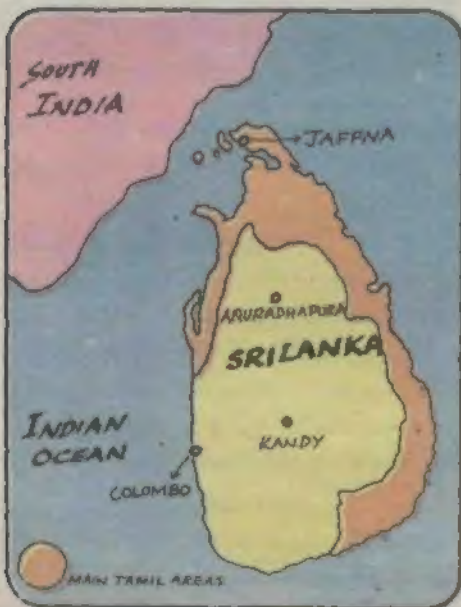
இலங்கையை 16-வது நூற்றாண்டில் போர்த்துகீசியர் ஆக்கிரமித்தனர். 17-வது நூற்றாண்டில் டச்சுக்காரர் கைக்கு அது மாறியது. 18-வது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பிரிட்டிஷர் இலங்கையைக் கைப்பற்றினர். 1948-ல் சுதந்திர நாடாகி பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த்தில் இருந்தது. 1977-ல் அது தன்னை சோஷலிசக் குடியரசு நாடாகப் பிரகடனம் செய்தது. அதுவரை அதற்கு இருந்த பெயரான 'சிலோன்' என்பது ஸ்ரீலங்கா என மாற்றப்பட்டது. 1977-ல் புதிய அரசியல் சட்ட அமைப்பின்படி திரு. ஜெயவர்த்தனே குடியரசுத் தலைவரானார்.

1989-ல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பலம் குறைந்தது. அதுவரை பிரதமராக இருந்த பிரேமதாசா குடியரசுத் தலைவரானார். 1993-ல் மேதினக் கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொண்ட பிரேமதாசா கொலை செய்யப்பட்டார். அதனால் அப்போது பிரதமராக இருந்த டி.பி. விஜயதுங்கே குடியரசுத் தலைவரானார். இவரது பதவிக்காலம் 1995 ஜனவரியோடு முடிகிறது. குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் இவ்வாண்டு நவம்பரில் நடைபெறும்.

ஸ்ரீலங்காவில் பெரும்பான்மையோர் பௌத்தர்களே. வடக்கு, கிழக்கு மாநிலங்களில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையினர். தமிழர்கள் ஸ்ரீலங்காவின் மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கினர். இந்த இரு இனங்களுக்கிடையே

1956 முதல் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. 1983-ல் உள்நாட்டுப் போர் தீவிரமாகி இருபதாயிரம் பேர் வரை கொல்லப்பட்டார்கள்.

சந்திரிகா பண்டார நாயகே பிரான்சில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது திரைப்பட நடிகர் குமாரதுங்காவை விரும்பி மணந்து கொண்டார். குமாரதுங்கா ஸ்ரீலங்காவின் தமிழ்த் தலைவர்களுடன் பேசி இருதரப்பினரிடையேயும் சமாதானம் செய்து வைக்க முயன்றார். ஆனால் அவர் 1982-ல் கொலை செய்யப்பட்டார். 1990-ல் திருமதி சந்திரிகா ஸ்ரீலங்கா விடுதலைக் கட்சியில் சேர்ந்தார். 1990-ல் நடந்த மண்டலத் தேர்தலில் மேற்கு மண்டல முதலமைச்சராகத் தம் அரசியல் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார்.

குப்பைதான்!

கீதா அழகானவள் நற்றாணம் படைத் துவள். அதன்கீதான் அவளது சிற்றாணனை செய்யும் கொடுமைகளை எல்லாம் சகித்து வந்தாள் சிற்றாணனை சிங்காரியின் மகள் பாமா. அவள் கீதாவை வெறுத்து வந்தாள் எனவே அவள் தன் தாயிடம் கீதாவைப் பற்றி எதாவது கேள் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தாள்.

கீதாவை அழகிலாத ஏழையாக உள்ள ஓநாணைக் தேடிப் பிடித்துக் கல்யாணம் செய்து வைக்க சிங்காரி தாமஸ் துள்ளி. அப்படி ஓநாண் பச்சத்து ஊரில் இப்படிதான் கேள் விபாடல் அவனை வாசசொல்லி ஓநாண் அவன் வாய்க்காச சொல்லி அனாபாணான் அந்த ஆள் அந்த ஊரில் அகேமெய துவள் வேறொரு ஊன் விட்டிருப்பாய் தக்கவைக்க கொடுத்தான் அந்த இளைஞனாக கீதாவைப் பெண் பார்க்க வந்த

விட்டான்

வந்த வாலிபன் அழகனாய் பணக்காரனாகவும் இருந்ததால் சிங்காரி தன் மகள் பாமாவை அவனுக்கு மணம் செய்து வைக்க முடிவு செய்தாள். அதனால் கீதாவை அவனுக்குக் காட்டாமல் தன் மகள் பாமாதான் மணப்பெண் எனக் காட்டினாள் ஆனால் அப்போது அங்கு வந்த கீதாவைப் பார்த்த அவன் தான் கீதாவையே மணக்க விரும்புவதாகக் கூறினான் இது சிங்காரிக்கு ஆத்திரத்தை ஊட்டியது. அவள் ஒரு வாய்க்கால் பதில் சொல்லி அனாபாண தாக்க கூறி அந்த வாலிபனை அனுப்பி விட்டான்.

அதற்குப் பின் சிங்காரி தன் மகளிடம் "இந்த கீதா இருக்கும் வரை உன்னைப் பெண் பார்க்க வந்தவரை அவளைப் புர்த்து விட்டால் அவளைதான் மணக்க விரும்புவான்

-சிவனார் செல்வன்-

காவல் சாப்பதைக் கண்டாள். ஒரு சிறுத்தைப் புலி அவளைத் தாக்க வந்ததாயும் அதை அவன் விரட்டி விட்டு அவளுக்குக் காவலாக நின்ற தாயும் கூறவே கீதா அவனுக்குத் தன் நன்றியைக் கூறினாள்.

அவனோ “உன்னைக் கண்டதிலிருந்து உன்னையே நான் மணந்து கொள்வது என்று தீர்மானித்த விட்டேன்” என்றான். அதுமேட்டு கீதா திகைத்துப் போனாள். சிற்றன்னை யின் கொடுமையிலிருந்து தப்பலாம் என்று ஓடி வந்தால் இங்கே இப்படி ஒரு ஆபத்தா என்று எண்ணி ஒரு நிமிடம் பேசாமல் இருந்தாள். ஆனால் சட்டென “அட்டா! நான் உங்களை மணக்க முடியாதே ஏனெனில் ஒரு ராட்சஸனை மணந்து கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தின் பேரில்தான் இங்கே வந்தேன்” என்றாள்.

அந்த பயங்கர மனிதனோ “யார் அந்த ராட்சஸன்? காட்டு அவனை நான் அவனைக் கொன்றுவிட்டு உன்னை மணந்து கொள்கிறேன்” என்றான். அப்போது உண்மையிலேயே ஒரு ராட்சஸன் அவன் முன் குதித்து “நான்தான் அந்த ராட்சஸன் என்னைக் கொன்றுவிட்டா இவளை மணக்கப் போகிறாய்? பார்க்கலாம் அதை” என்றான். கீதா உண்மையிலே ராட்சஸன் வந்தது கண்டு தன நினைவிழந்து விழுந்து விட்டாள். பயங்கரப் பேர்வழியோ ராட்சஸனைக் கண்டது ம தலைதெறிக்க ஓடி.

அதனால் அவள் அழகைக் குலைத்து விடுகிறேன்” என்று கூறினாள். அவர்கள் இருவரும் அன்றிரவு கீதாவின் முகத்தில் கொதிக்கும் எண்ணெயை ஊற்றி -அவளது அழகைக் குலைத்து விடுவது என்று திட்டமிட்டனர். அவர்கள் பேசியதை மறைந்திருந்து கேட்டு விட்ட கீதா இரவில் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் வீட்டை விட்டு வெளியேறி அருகிலிருந்த காட்டிற்குள் வேகவேகமாக வெகுதூரம் போய் விட்டாள்.

நடந்து நடந்து களைத்துப் போனதால் அவள் ஒரு மரத்தடியே படுத்த விட்டாள். அவள் அயர்ந்து தூங்கி விட்டுக் கணவிழித்தபோது ஒரு பயங்கரப் பேர்வழி நின்று

விட்டான்.

ராட்சஸன் கீதாவின் மயக்கத்தைப் போக்கி "பயப்படாதே நீ கூறியபடி ராட்சஸனான என்னை மணந்து கொள். நானும் உன்னை மிகவும் விரும்புகிறேன்" என்றான் கீதாவும் "நீயோ மலை போல இருக்கிறாய். நானோ சாதாரண மானிடப் பிறவி. நமக்கு ஜோடிப் பொருத்தமே இல்லையே" என்றாள் ராட்சஸனோ "ஓ! இது ஒன்றும் கடினமல்ல. என்னால் எந்த உருவையும் எடுத்துக் கொள்ள முடியும் உனக்கேற்ற அழகிய வாலிபனாக மாறி விடுகிறேன் பார்!" எனக் கூறியதோடு மறுவினாடியே அவவாறு மாறியும் விட்டான்.

கீதா சற்றே யோசித்தாள் இந்த

ராட்சஸனை இதே உருவில் அழைத்துக் கொண்டு வீட்டி ந்துப் போனால் சிற்றன்னை அவனைக் கண்டிப்பாக பாமாவுக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பாள். அதனால் தான் ராட்சஸனிடமிருந்து தப்பி விட முடியும் என அவள் நினைத்தாள்

கீதாவும் "ரோமப சரி. இனி நாம் என் வீட்டி ந்துப் போய் என் தாயின் அனுமதி பெற்று கணவன் மனைவி ஆகலாம்" என்றாள். ராட்சஸனும் அதற்கு இணங்கி அவளோடு அவளது ஊருக்குச் சென்றான். கீதாவால் நடக்க முடியாது போனதால் அவளைத் தன் தோளின் மீது சுமந்து, கொண்டும் அவனை சென்றான்.

வீட்டை நெருங்கியதும் கீதா சர்

டெனக் குகித்து வீட்டினுள் ஓடி "கித்து" யாரா ராட்சஸன் என்னைக் கல்யாணம் செய்து, கொள்ளப் போவ தாகப் பழமுத்தித் துாத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறான் என்னைக் காப் பாறு" என்று கூறினாள் சிங்கா ரியா அதைக் கேளாதவள் போல அவள் தலை மயிளைப் பிடித்து உலுக்கி "தேற்றிவிட எங்கே போயி ருந்தாய?" என்று கேட்டாள் அப் போது ராட்சஸன் வீட்டிற்குள் வந்து "எய் கிழவி" கையை எடுத்து அவளை எதாவது செய்கதல் உன்னை ஒரே தசுக்கில் கொன்று விடுவேன்" என்று மிரட்டினான்.

சிங்காரியாந்து போய் கீதாவை விட்டு விட்டு அவனிடம் "யாரப்பா

நீ? என் வீட்டிற்குள் வந்து மிரட்டு சிறாயே" என்று கேட்டாள் அவனும் "நான் உன் மகள் கீதாவை மணக்க விரும்புகிறேன் அதற்கு உன் அனு மதி தேவை இதற்காக நான் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யத் தயாரா" என்றான் அவன் அழகாய் இருப்ப தைக் கண்டு அவன் ராட்சஸன் என்பதை அறியாமல் சிங்காரி "நீ போயும் போயும் இந்த தரித்திரம் பிடித்த கீதாவையா மணந்து கொள் ளப் போகிறாய்? என் மகள் பாமா வைப்பார் எவ்வளவு அழகா இந் தகிறாளா? அவளுக்கு என்று எல்லா மக நகைகளும் பட்டாடைகளும் உள்ளன அவற்றை எல்லாம் அணிந்து கொண் டால் அவள் அப்சரப் பெண போல இருப்பாள் எனவே நீ என் மகள் பாமாவை மணந்து கொள் இதற்காக நீ வேறெதுவும் செய்ய வேண்டாம்" என்றான்.

ராட்சஸனோ "அது முடியாது. நான் சொன்னால் சொன்னது தான் கீதாவைத்தான் மணப்பேன்" என் றான். சிங்காரியும் "அப்படியானால் நான் மூன்று வேலைகளைச் சொல் வேன் நீ அவற்றைச் செய்தால் நீ கேட்டபடி கீதாவை மணந்து கொள்ள அனுமதி கொடுப்பேன் நீ அவற் றைச் செய்யாவிட்டாலே என் மகள் பாமாவைத்தான் மணந்து, கொள்ள வேண்டும சமமதமா?" என்று கேட் டாள் ராட்சஸனும் "குப்பை, கூனம் பெருக்குவதைத் தவிர வேற எந்த

வேலை சொன்னாலும் செய்வேன். ஆனால் குப்பையைப் பெருக்கச் சொன்னால் உனக்கே ஆபத்து. இதை நினைவில் வைத்துக் கொள்" என்று எச்சரித்தான்.

சிங்காரி அவன் கூறியதைப் பொறுப்படுத்தாமல் ஒரு பெரிய குண்டாவைக் காட்டி "நீ இது நிறையத் தண்ணீரை என் வீட்டுக் கிணற்றிலிருந்து எடுக்கு நிரப்ப வேண்டும்" என்றான். அது பழங்காலக் குண்டா பெரிய தொட்டியின் அளவானது. அந் நிறையத் தண்ணீர் நிரப்ப ஒரு நாள் பிடிக்கும் அதைச் செய்ய அவன் மிகவும் சிரமப்படுவான் என சிங்காரி நினைத்தான்.

ஆனால் ராட்சஸன் குண்டாவை எடுத்ததுக் கிணற்றுள் போட்டு அதில் நீர் நிரம்பியதும் அதை அப்படியே தூக்கி வெளியே கிணற்றின் பக்கம் வைத்தான். பிறகு சிங்காரியை அவன் கூப்பிட்டு "இந்தக் குண்டாவை எங்கே வைக்க வேண்டும்? அது என் இரண்டாவது வேலையாகி விடும்" என்றான்.

அது கண்டு சிங்காரி திகைத்தாலும் சற்று சமாளித்துக் கொண்டு "அது அப்படியே இருக்கட்டும் என் வீட்டினுள் உள்ள சாமான்களை அவை இருக்க வேண்டிய இடங்களில் ஒழுங்காக வை" என்றான். ராட்சஸனும் "ஓ! வைக்கிறேன் நீங்க. எல்லாம் சற்று வெளியே போய் இருங்கள்" என்றான். எல்லோரும்

வீட்டிற்கு வெளியே வந்து விட்டார்கள்.

சற்று நேரத்திற்குப் பின் ராட்சஸன் அவர்களையெல்லாம் வீட்டினுள் வரும்படி அழைத்தான். அவர்கள் உள்ளே சென்று அந்தந்த சாமான்கள் அந்தந்த இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள். சிங்காரி அது கண்டு திருப்தி அடைந்தாலும் வீட்டில் இடங்களில் குப்பை இருப்பதைக் கண்டான். அவன் அவனிடம் "இதுவரை செய்ததெல்லாம் சரி. இந்தக் குப்பை கூடாததையெல்லாம் பெருக்கி எடுத்து வெளியில் போட்டு விடு" என்றான்.

ராட்சஸனும் "எனக்கென்ன

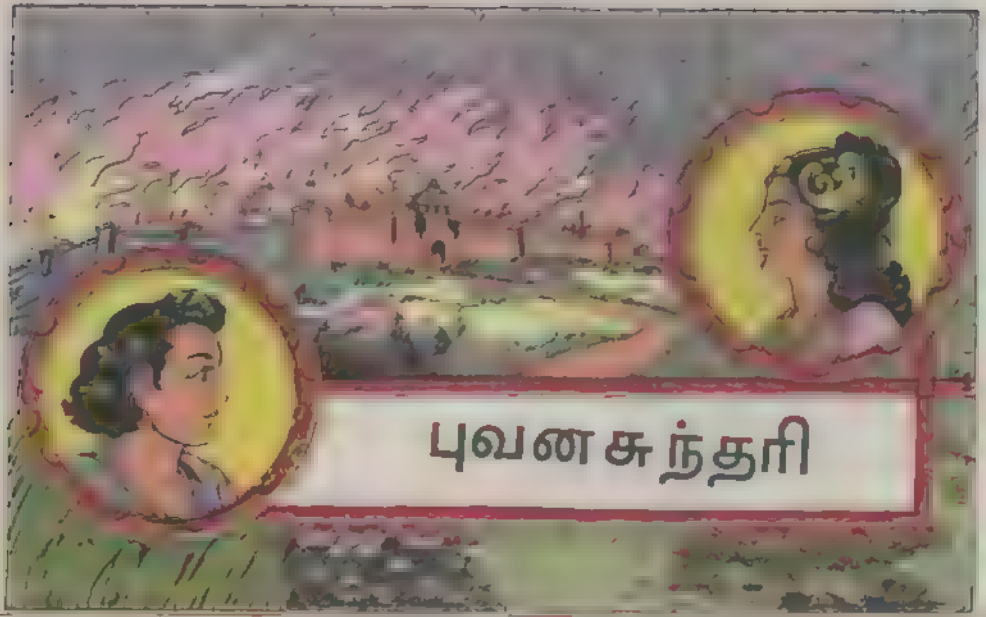
தாராளமாகச் செய்கிறேன் ஆனால் அதன் விளைவுதான் விபரீதமாக இருக்கும். நான் ஆரம்பத்திலேயே இதபற்றி உன்னை எச்சரித்திருக்கிறேன் இதனால் உனக்குத்தான் ஆபத்து என்றும் சொன்னேன். நீ அதை லட்சியம் செய்யவில்லை போலிருக்கிறது நீ கூறியபடி இந்த வீட்டிலுள்ள குப்பைகளை எல்லாம் எடுத்து வெளியே வீசி எறிந்து விடுகிறேன் பார் இந்த வீட்டில் கிடக்கும் குப்பைகளில் நீயும் உன் மகன பாமாவும் 'சேர்ந்துவார்களே' எனக் கூறி குப்பை கூளத்தோடு அவர்களையும் 'சோத்துப் படை' கொண்டு எங்குடன் பிறகு அவன் காலிடம் "இப்போது அவர்கள் இருவரும் உன நுக்கு வெளியே வெகு தூரமுள்ள பாறைகளின் மீது விழுந்த இறந்தே போயிருப்பார்கள் இனிமேல் இங்கே வரவே மாட்டார்கள்" என்றான்.

கீதா ஆச்சரியப்பட்டு "இவ்வளவு சக்தியுடைய நீ அவர்களை முதலி

லேயே கொன்றிருக்கலாமே. ஆனால் அவள் சொன்ன மூன்று வேலைகளைச் செய்ய ஏன் ஒப்புக் கொண்டாய்?" என்று கேட்டாள். அவனும் "எல்லாம் உனக்காகத்தான் நீ நம் திருமணத்திற்கு உன் தாயின் அனுமதி தேவை என்றாய் அதைப் பெறவே அவள் சொல்லும் மூன்று வேலைகளைச் செய்ய ஒப்புக் கொண்டேன்" என்றான்.

மானிடப் பெண்ணாக இருந்தும் தன் முகத்தில் கொதிக்கும் எண்ணெயை விட எண்ணிய ராட்சஸ குணம் படைத்த சிங்காரியையும் பாமாவையும் விட ராட்சஸனாக இருந்தும் மனித உள்ளம் படைத்த அந்த ராட்சஸனை உயர்ந்தவன் என்க்தா எண்ணினாள் மேலும் அவன் அவளுக்காக எதையும் செய்யத் தயாராகித் தன் உருவைக் கூட ஒரு அழகிய வாலிபனாக மாற்றிக் கொண்டதை நினைத்து அவள் திருப்தி அடைந்து அவனை மணந்து கொண்டு சுகமாக வாழ்ந்து வந்தாள்

புவன சுந்தரி

பிரிஜியா நாட்டில் டராய் நகரின் மன்னனாக வர்த்தனன் இருந்தான். அவன் மனைவி கர்ப்பமுற்று இருக் கையில் ஒரு கனவு கண்டாள். அதில் தன் கர்ப்பத்திலிருந்து ஒரு கொள்ளிக் கட்டை வெளிவந்து அதிலிருந்து நெருப்புப் பொறிகள் கிளம்பி டராய் நகரையே அழித்தது போலவும் தோன்றியது. அவள பயந்து கத்திக் கண விழித்துத் தான் கண்ட கனவைத் தன் கணவனிடம் கூறினாள்.

வர்த்தனன் தன் புதல்வர்களில் சிறந்த அறிவாளியான ஞானி என் பவனிடம் அக் கனவு பற்றிக் கூறவே அவனும் "ராணிக்குப் பிறக்கப் போகும் குழந்தையால் இந்நாட் டிற்கே கேடு என்பது பொருள்.

எனவே ராணிக்குக் குழந்தை பிறந்த தும் அதைக் கொன்று விடுங்கள்" என்றான்.

அதைக் கேட்ட மன்னன் திகைத் துப் போனாலும் ஞானி சொன்ன படி நடக்கும் என நம்பியதால் நாட் டின் நன்மையைக் கருதி பிறக்கப் போகும் குழந்தையைக் கொன்று விடுவது என்று தீர்மானித்துக் கொண் டான்.

சில நாட்களுக்குப் பின் ராணிக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. வர்த் தனன் அதைக் தன் மாடு மேய்ப்ப வனிடம் கொடுத்து அதைக் கொன்று விடும்படிக் கட்டளையிட்டான். அந்த மாடு மேய்ப்பவனுக்குத் தன் கையால் அக்குழந்தையைக் கொல்ல மனம்

இல்லை அதைக் காட்டில் எங்காவது ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டுப் போனால் அதனை சங்கம, புலி போன்ற கொடிய மிருகம் கொண்டு தின்னட்டுமா அல்லது பசியால் துடிதுடித்து இறந்து போகட்டும் என்ற அவன் நினைத்தான் அதனால் அதை எடுத்துப் போய் ஒரு மலை உச்சியில் வைத்து விட்டு வந்த விட்டான்.

அக்குழந்தையை ஒரு பெண்காடி கண்டது அது அக்குழந்தைக்குப் பாலாடி வளர்த்து வந்தது இப்படியாக ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது தான் விட்டுப் போன குழந்தை என்னவாயிற்று எனக் காண அந்த மாடு பேயப்பவன் வந்தான் அக்குழந்தைக்கு ஒரு கரடி பாலாடுவைத்துக் கண்டு திகைத்து நின்றான் அக்குழந்தை பிழைக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது என்று எண்ணிய அவன் கரடி குழந்தையை விட்டுப் போனதும் அதை எடுத்துக் கொண்டு தன் வீட்டிற்குப் போனான் அது மிக அழகாக இருந்ததால் அதற்கு மோகன் என்று பெயரிட்டு வளர்த்து வந்தான்.

மோகன் மாடு மேய்ப்பவன் வீட்டில் வளர்ந்து பெரியவனானான் அவன் நல்ல அறிவாளியாகவும் பல சாலியாகவும் அழகனாயும் விளங்கலானான் அவன் சிறுவனாக இருந்து மாடுகளை மேயக்கையில் சில திருடர்கள் சில மாடுகளைத் திருடிக்கொண்டு ஓடினர் மோகன் அவர்களைத் தாக்கி விரட்டி விட்டு மாடுகளை மீட்டு வந்தான்.

மோகன் தன் மனதையிலுள்ள மாடுகளை மோதலிட்டு வேடிக்கை பார்ப்பான் மோதலில் வெற்றி பெற்ற மாடுகளின் கொம்புகளில் மலர்சூட்டி மகிழ்வான் தன் மனதை மாடுகளைப் பிற மனதை மாடுகளுடன் மோதப் பந்தயமும் வைப்பான் பந்தயத்தில் வென்ற மாடுகளுக்கு கொம்புகளில் அணியத் தங்கப் பூணகளைப் பரிசளிப்பான்.

மோகனைக் கரடி வளர்த்த மலைச் சிகரத்தின் பெயரால்தான் பதாம் அப்பகுதியில்தான் மோகன் மாடுகளை மேய்த்து வந்தான் அதே

மோகனைக் கரடி வளர்த்த மலைச் சிகரத்தின் பெயரால்தான் பதாம் அப்பகுதியில்தான் மோகன் மாடுகளை மேய்த்து வந்தான் அதே

சமயம் தேவலோகத்தில் ஒரு திருமணம் நடக்க அதற்குப் பல தேவதைகள் வந்திருந்தன அப்போது கலகப் பிரியை என்ற தேவதை ஒரு தங்கப் பழத்தைப் போட்டது. அதன் மீது இது மிக அழகானவளுக்கான பரிசு என்று எழுதப்பட்டிருந்தது அப்பழத்தை அடைய மூன்று தேவதைகளே போட்டி போட்டன பூபுத்திரி, புத்திமதி, கார்ணி என்பவையே அவை.

அமழுவரில் யார் மிக அழகானவள் என்ற யாராலும் தீர்ப்பு கூற முடியவில்லை எனவே அவர்கள் தனித்தனியே போய் தேவநாதனைக் கண்டு தமமில் யார் மிகவும் அழகானவள் என்று கேட்டார்கள் அவனும் "இதற்கு என்னால் தீர்ப்பு கூற முடியாது ஐயமடைச் சிகரத்தில் மேகனை என்பவன் இருக்கிறான் அவன் மிகச் சிறந்த அறிவாளி அவனிடம் போய்க் கேள்விகளை அவன் சரியான தீர்ப்பைச் கூடுவான்" என்ற சொல்லி அனுப்பினான்.

அந்த மூன்று தேவதைகளும் ஐயப் பரிவாறுதலை அடைந்து மேகனைக் கண்டனர் அவனிடம் தங்கப் பழத்தைக் கொடுத்த "இது எம் மூவரின் யாருக்குச் சீசர வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

மேகனும் "நான் மா'த' போய்க்கூட சாதாரண மனிதன் தேவதைகளின் அழகு பற்றி எனக்கு என்ன தெரியும? வேண்டுமானால் இதை மூன்று சம

பாகங்களாக நறுக்கித் தருகிறேன் ஆளுக்கு ஒன்றாக எடுத்துச் செல்லுங்கள்" என்று கூறி நடிவாய் பார்த்தான்.

அவர்களோ "இது தேவநாதனின் கட்டளை அதனால நீதான் எங்களுக்குத் தீர்ப்பு கூறியாக வேண்டுமா அவர் கட்டளையை நீ மட்டுமீறினால் கடும் வினையே ஏற்படும்" என்று பயமுறுத்தலே மேகனும் "சரி என் முடிவை நீங்கள் மூவரும் ஏற்க வேண்டும் என்பீது ஆத்திரம கொள்ளக்கூடாது ஒருவேளை என் முடிவு தவறானாலும் அதை மதிக்க வேண்டும்" என்றான் அவர்களும் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

அவனும் "நீங்கள் மூவரும் ஒன்றாக நின்றால் என்னால் எதையும்

தீயமாய்க் முடியாது. நீங்கள் சற்று தூய் போய் நின்று ஒவ்வொருவராக என் முன் வாருங்கள்" என்றான் அதன்படி மூவரும் சற்று தூய்த்தல் போய் நின்றார்கள்.

முதலில் பூபுத்திரி மோகன் முன் வந்த ஒரு சுற்ற சுற்றி ஆடி நின்று "நீ எனக்கு இப்பழத்தைத் தந்தால் உன்னைப் போரில் யாருமே வெவ்வு முடியாது என்ற வரம் அளிப்பேன் அழகிலும் அறிவிலும் உன்னை மீடுதலியவர்கள் உலகிலேயே இல்லை எனச் செய்யேன்" என்றான்

மோகனும் "நானோ மாடு மேய்ப்பவன் எனக்குப் போரெல்லாம் தெற்கு?" என்று கூறி அனுப்பி விட்டான் அடுத்து வந்த புத்திமதி "மோகன் நீ எனக்கு இப்பழத்தைக்

கொடுத்தால் உன்னை ஆசியாக் கண்டதின் சக்கிவாத்தியாசகிவன் உலகிலேயே உன் போன்ற பணக் காரன் வேறு யாரும் இருக்க மாட்டான்" என்றான்.

மோகனோ "எனக்கு நாடு வேண்டும் என்ற ஆசை கிடையாது. பணம் வேண்டும் என்ற பேராசையும் இல்லை இந்த மாதிரி லஞ்சம் பெற்று நான் தீர்ப்புக் கூற மாட்டேன்" எனக் கூறி அவளை அனுப்பி விட்டான் அடுத்து காமினி வந்தது "மோகன் இந்த நாட்டில் உன்னை விட அழகானவன் யாருமே இல்லை. உனக்கு மனைவியாக ஸ்பார்டா அரசகுமாரி புவனகந்தரியே ஏற்றவள். அவள் இவ்வுலகிலேயே அழகானவள்" என்றான்.

"நான் அவனைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டதே இல்லையே" என மோகன் கூறவே காமினியும் "அப்படியா? கிரீஸிலுள்ள அரசகுமாரர்கள் எல்லாம் அவனை மணந்து கொள்ள முன் வந்தார்கள் ஆனால் அவள் மன்னனைப் போக்குவனின் தமையான பிரதாபனை மணந்து, கொண்டாள் நீ விதம்பிளால் அவளை அடையலாம்" என்றாள்.

மோகனும் "அசெப்படி? அவளுக்குத்தான் மணமாகி விட்டதே" என்றான் எனவே காமினி "ஆனால் என்ன? அவள் உன்னைப் பார்த்ததும், அவள் மனம் உன்னையே நாடுமாடிச் செய்து விடுவாள் அதன்பின் அவள் வீடு, வாசல், கணவன் என்ற எல்லாவற்றையும்

துறந்துவிட்டு உன் பின்னாலேயே சுற்றி வருவாள்" என்றாள்

மோகனும் "ஆ" அப்படிப்பட்ட அழகியை எனக்குக் கிடைக்கச் செய்ய உன்னால முடியுமா? இதற்கு நீ சத்தியம் செய்து கொடுப்பாயா?" என்று கேட்டான் காமினி சத்தியம் செய்து கொடுக்கவே மோகன் பழகுவது அவளுக்குக் கொடுத்து விட்டான் அதுகண்டு மற்ற இ.நவநாகுர் கோபம் வந்தாலும் அவர்கள் முதலில் ஒப்புக் கொண்டபடி அந்தத் தீர்மானம் ஏற்றுக் கொண்டு சென்றனர்.

புவனசுந்தரி உண்ணாமலிலேயே மிக அழகானவள் அவளுக்கு இலையாடும் இல்லல் அவள் தந்தை தேவநாதன் தாய் மாலினி அவள் ஒரு அன்னப்பட்சியின் மூட்டையிலி

ருந்த பிறந்தவளைய சீரவயதிலேயே அவனை ஸ்பாண்டாமன்னன் மாந்தனன் அருமை பெருமையாக வளர்த்த வந்தான் அவன் திருமண வயதை அடைந்ததும் பல அரச குமாரர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அவனை மணக்க ஸ்பாண்டாவிறகு வந்தனர் அப்படி வந்தவர்களுள் பிரதாபனும் ஒருவன் எல்லா அரச குமாரர்களும் ஏதோ ஒரு பரிசைக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்

மாதகனன் யோசனையில் ஆழந்தான பிணைகந்தியை யாராவது ஒரு அரச குமாரனுக்குத் தான் விவாகம் செய்து வைக்க முடியும் அப்படிச் செய்யப் பாராற அரச குமாரர்கள் அவனையும பிணைகந்தியையும

தாக்குவார்கள் எனவே அவன் என்ன செய்வது என்று யோசிக்கும் போது ஒரு பரிகம் எடுத்து வராத ரூபதரன் என்ற அரச குமாரன் மாந்தனனைக் கண்டு "உங்கள் பிரச்சினை எனக்குப் புரிகிறது. எனக்கு உங்கள் சகோதர சந்திரதத்தரின் மகளான பத்மபூசியை மணம் செய்து வைப்பதாக வாக்களித்தால் நான் உங்களது சிக்கலைத் தீர்க்க வழி சொல்கிறேன்" என்றான்.

மாரத்தனனும் "பத்மபூசியை உனக்கு மணமுடி சுகம் பெறுபவா நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் நீ சிக்கலைத் தீர்க்கும் வழியைச் சொல்" என்ற கேட்டான் ரூபதரனும் "நீங்கள் வந்திருக்கும் அரச குமாரர்களை எல்லாம் ஓட்டித் தல கூட்டுங்கள். அவை கந்தரியை யார் மணந்தாலும் அவனை மற்றவர்கள் தாக்கி தீங்கிழைக்கக் கூடாது, என்று அவர்களை சத்தியம் செய்யச் சொல்லுங்கள் மேலும் யாராவது தாக்கினால் மணமகனுக்கு அவர்கள் உதவுவதாக வாக்கில் பெறுங்கள் இதற்குப் பிறகு திருமணம் நன்கு நடக்கும்" என்றான்.

இத மாரத்தனனுக்கு நல்ல யோசனை என்றே பட்டது அதன் படி அவன் அரச குமாரர்களை எல்லாம் அழைத்து "நீங்கள் எல்லோரும் என் மகளை மணம் செய்து கொள்ள விநாயகீர்த்திகள் ஆனால் அவை உங்களில் ஒருவனிடத்திலே மணக்க

முடியும் அவளை மணந்தவனை ஆத்திரத்தால் யாராவது தாக்கவும் முயல்வாம் அப்போது நீங்கள் மண மகளின் உதவிக்குச் செல்வதாக இப் போது எனக்கு வாக்களிக்க வேண்டும் இதன் பிறகே புவனசுந்தரியை யார் மணப்பது என்பது தீர்மானிக்கப்படும்" என்றான்.

அரசகுமாரிகளும் மார்த்தனன் கேட்டபடி சக்தியைச் செய்து கொடுத்தார்கள் அதன்பிறகு மார்த்தனன் பிரதாபனைத் தேடிவருவதற்கு புவனசுந்தரியை அவளைக்கு மணமுடித்து வைத்தான் சிறிது காலத்திற்குப் பின் மார்த்தனன் இறக்கவே பிரதாபன் ஸபாபாடாவின் மன்னனானான்.

புவனசுந்தரியின் விவாகத்தின் போதே ரூபதரன் சுதும் பத்யபுசிகுதும் தருமணம் நடந்தது பத்மமுகியின் தந்தை ரூபதரனிடம் "மாப்பிள்ளை" என்னால் என் மகளை விட்டுப் பிரிந்திருக்க முடியாது அதனால் நீங்கள் ஸபாபாடாவின்மேல் இருந்து

விடுங்கள்" என்று கூறினான் ஆனால் ரூபதரன் இதற்கு இணங்கவில்லை. தன் தேர்தல் தன் மனைவியை அமர்த்திக் காண்டு அவன் இதாகாவிற்குக் கிளம்பிச் சென்றான்

சந்திரதத்தனோ "மகனே" மகனே!" என்று கத்திக் காண்டு அந்தத் தேரின் பின்னால் மீய ஓடினான். அப்போது ரூபதரன் மனைவியிடம் "நீ உனது மாப்பிள்ளை செல்லப் போகிறாயா அது என்னோடு வரப் போகிறா..." என்று கேட்டான் அவனே பதில் எதுவும் கூறாமல் தன் பின்புற முகத்தினை யால் மறைத்துக் கொண்டான்

அப்போது சந்திரதத்தன் தன் தவறை உணர்ந்து தன் மகனைக் கணவனோடு போக விட்டான். இந்த சம்பவம் நிகழ்ந்த இடத்தில் அவன் தன் மகளின் சிலை ஒன்றை நிறுவினான் அது இன்னமும் ஸபாபாடா நகரிலிருந்து நான்கு மைல் தொலையில் இருப்பதைக் காணலாம்

(தொடரும்)

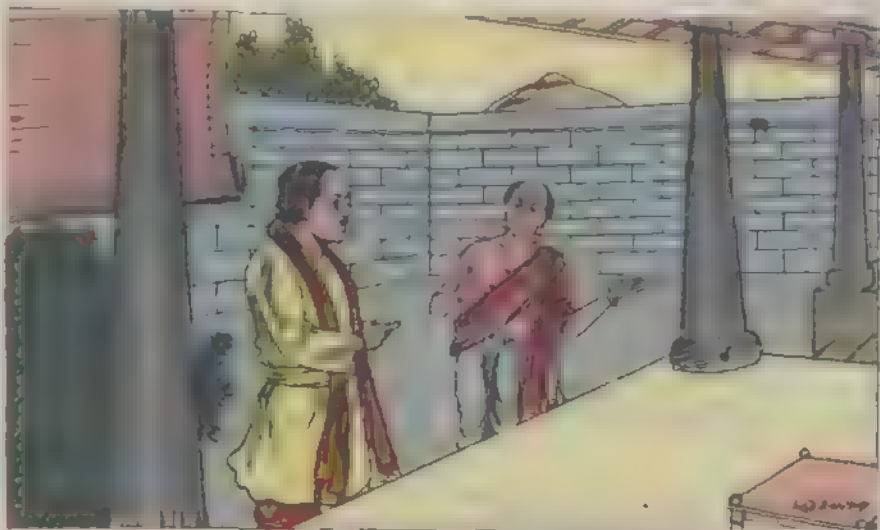
சகுனம் பார்ப்பதா!

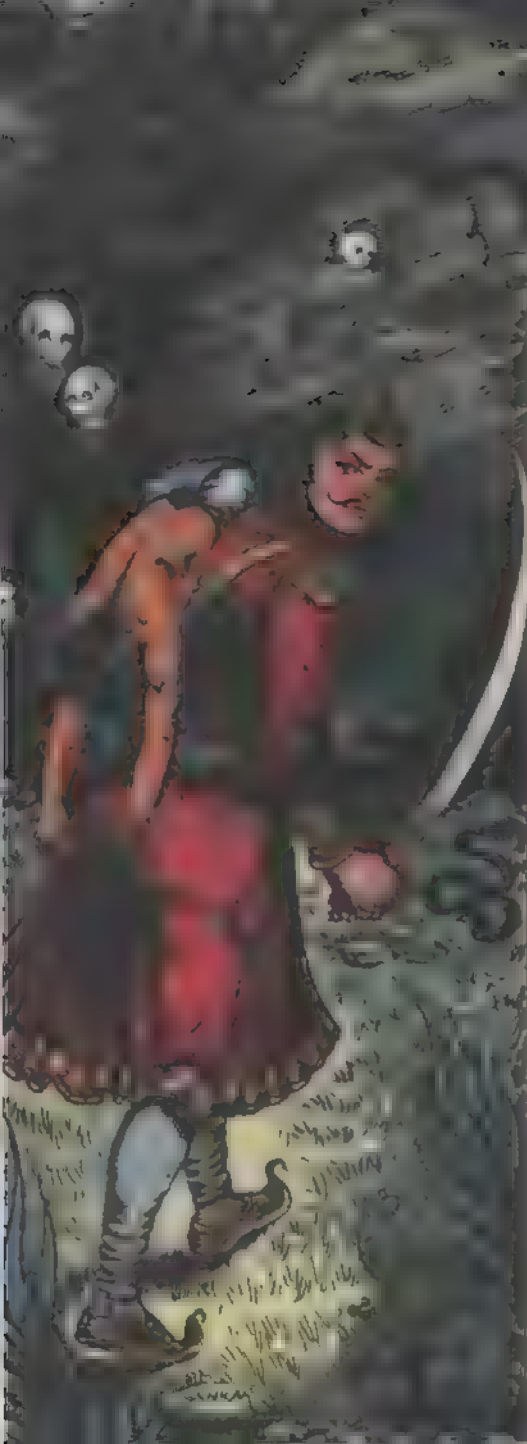
ராமய்யனுக்குச் சகுனம். நல்ல நேரம் இவைகளிலெல்லாம் முழு நம்பிக்கை உண்டு. ஒருநாள் அவன் ஒரு முக்கியமான வேலையாகக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தபோது யாரோ துமயிளான் அது அபசகுனம் என நினைத்து ராமய்யன் விட்டி நகுதி திருமயிச் செவ்வையில் உள்ளா கிடந் சாஸ்திரி வேகமாகச் சென்று கொண்டிருப்பது கண்டு ஆச்சரியப்பட்டான் அவரும் சகுனம் பார்ப்பவரே யாரோ துமயியைதரும் பொருட்படுத்தாமல் அப்படி அவசர வேலை அவருக்கு என்னவோ என்று ராமய்யன் யோசித்து தானும் தன் வேலையாக உடலை கிளம்பினான்.

அவனது வேலையும் நல்லவிதமாகவே முடிந்தது. அவன் கிடந் சாஸ்திரியைக் கண்டு "நீங்கள் யாரோ துமயியது. கேட்கும் அது அபசகுனம் என நினைக்காமல் உங்கள் வேலையாகப் போனது பார்த்து நானும் என் வேலையாகப் போனேன் அது நல்லவிதமாகவே முடிந்தது" என்றான்.

கிடந் சாஸ்திரியர் "இப்போது நான் எதைதும் கவனமாகப் பார்ப்பதும் உட்பட இவ்வகைப் பார்ப்பதற்கு நான் வேகமாகப் போனது என் விடம் அகத்தப்பாக்கிய ஒரு நாயை தூதநக் கொண்டுவான் சகுனம் பார்க்காமல் போக நான் என்ன புட்டாளா?" என்றார்.

ராமய்யனுக்கு என்ன சொல்வதென்ற தெரியவில்லை ஆனால் அன்றை அவனுக்குச் சகுனத்தின் மீதிருந்த நம்பிக்கை போய விட்டது.

அவள் உயர்ந்தாள்!

தன் முயற்சியில் சற்றும் மனம தளராத விக்கிரமன் மீண்டும் மரத்தின் மீதேறி அதில் தொங்கும் மடலைக் கீழ் வீழ்த்தினான் பின்னர் கீழே இறங்கி அவன் அதைச் சுமந்து, கொண்டு மயானத்தை நோக்கிச் செலகையில் அதனுள்ளி நந்த வேதாளம் எள்ளி நகைத்த, "மன்னே! இந்த பயங்கர நிசியில் நீ உறுதியுடன் முயன்று கொண்டிருக்கிறாய் சில சமயங்களில் மன உறுதியும் சக்தியும் கொண்ட தவயோகியர்களைக் கூடச் சாதாரண மனிதர்கள் செயலற்றுப் போகச் செய்திருக்கிறார்கள் இதற்கு ஒரு கதை கூறுகிறேன். கவனமாகக் கேள்" என்று சொல்லிக் கதையை ஆரம்பித்தது.

தவளகிரி என்ற கிராமத்தில் தன பாலன் என்ற இளைஞன் இருந்தான். சிறுவயதில் அவனது தாய் தந்தையர் அவனுக்கு மிகவும் செல்

வேதாளம் சொல்லும் கதை

வும் கொடுத்த வளர்த்த விட்டதால் அவனிடம் பல கெட்ட பழக்கங்கள் குடி கொண்டு விட்டன அவளுக்கு ஒரு சுல்யாணத்தைச் செய்த வைத்தால் அவன் திருந்தி விடுவான் என அவளது தந்தை நினைத்தான் அவனைத் திருத்த பொறுமைமிகக் நல்ல பெண் வேண்டும் அப்படிப்பட்ட பெண்ணாக அவன் தீதடலானான்.

தவளகிரிக்கு அடுத்த ஊரிலே அகல்யை என்ற அடக்கமான பெண் இரப்பாது கேளவிப்பட்டு தனபாலனின் தந்தை அவளுக்குக் கச சென்றான் அகல்யையின் தந்தை ஏழை அவன் நோயாளியான தன் மனைவிக்வு எப்படி வைத்தியம் செய்வது

என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான் ஏனென்றால் அவ்வூர் வைத்தியர் அவளுக்கு வைத்தியம் செய்ய ஆயிரக்கணக்கில் செலவாகும் என்று கூறினார் அவ்வளவு பணத்திற்கு அவன் எங்கே போவான்? அவனுக்குக் கடன் கொடுப்பார் யாருமில்லை.

அகல்யையோ தன் தாயின் நிலை கண்டு கலங்கிப் போய் அவ்வூர் பணக்காரர் பஞ்சநதத்தின் மனைவியிடம் உதவி கேட்க அவளது வீட்டிற்குச் சென்றான் பஞ்சநதத்தின் மனைவியை அகல்யை நனகு கவனித்த கரும் நோயிலிருந்து முன்பு ஒரு தடவை காப்பாற்றினான் அதனால் தன் தாயின் நோயைப் போக்கத் தனக்கு அவளது பண உதவி கண்டிப்பாகக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு அவள் அங்கு சென்றாள்.

பஞ்சநதத்தின் வீட்டிற்கு அப்போது தனபாலனின் தந்தை வந்திருந்தான் அவன் அகல்யைக் கண்டு அவளதான் தான் தோடி வந்த பெண் என்று அறிந்து கொண்டான் அவன் உடனேயே அவளது தாயின் நோயைப் போக்கப் பொருளுதவி செய்தான அகல்யையின் தந்தை அவ்வூரில் வாங்கி இருந்த கடன்களை எல்லாம் அவன் தீர்த்தான்.

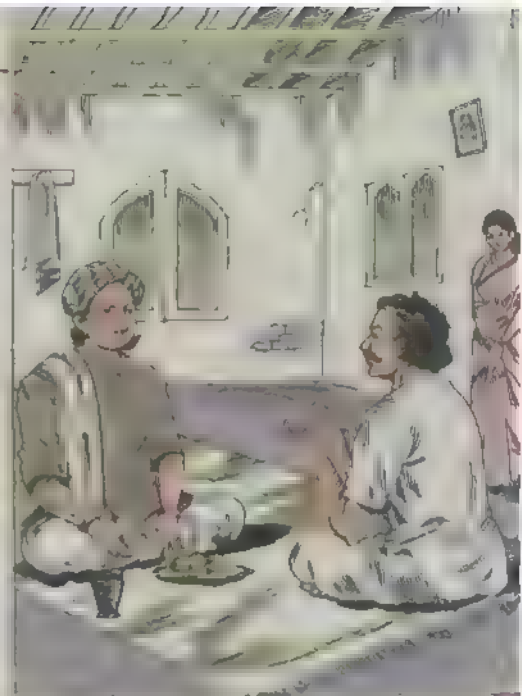
அதற்குப் பின் தனபாலனின் தந்தை அகல்யையின் தந்தையிடம் "எனக்கு இந்த ஊரிலும் நான்கு ஏக்கர் விளைச்சல் நிலம் உள்ளது.

அதில் நீங்கள் பயிர் செய்து கொள்ள
லாம் இதற்கெல்லாம் பதிலாக நீங்
கள் உங்கள் மகளை என் மகள்
தனபாலனுக்கு கல்யாணம் செய்து
கொடுக்கச் சமமதிக்க வேண்டும்.”
என்றான்.

அகல்யையின் தந்தையோ “உங்
கள் மகனைப் பற்றி எல்லோருமே
நல்ல அபிப்பிராயம் கூறவில்லையே
அதனால்தான் என் மகளை அவ
னுக்கு மணம் செய்து வைக்க முடி
யாது” என்றான் தனபாலனின் தந்
தையும் “என் மகனைப் பற்றி நீங்கள்
கேள்விப்பட்டதெல்லாம் உண்மையே
உங்கள் மகள் மிகவும் பொறுமை
சாலி நற்குணங்கள் கொண்டவள்.
அவளை என் மகனுக்கு கல்யாணம்
செய்து வைத்தால் என் மகனும்
திருநத வான் உங்களைப் பொருளா
தார நிலையும் உயரும்” என்றான்.

அவர்கள் பேசியதைக் கேட்டுக்
கொண்டிருந்த அகல்யை தன்
தந்தையிடம் “அப்பா! நீங்கள் இந்தத்
திருமணத்திற்குச் சம்மதியுங்கள் அத
னால் நம் குடும்பத்திற்கு நன்மையே”
என்றாள் அகல்யையின் தந்தையும்
ஒருவாறு அதற்கு இணங்கவே விரை
வில் அகல்யைக்கும் தனபாலனுக்கும்
திருமணமும் நடந்தது.

தனபாலன் கல்யாணமான புதி
தில் தன் மனைவி தன் செய்கை
ஒவ்வொன்றிற்கும் காரணம் கேட்டுத்
துளைப்பாளோ என்று சுவலைப்பட்
டுக் கொண்டிருந்தான். ஆனால்

அவன் அப்படி யெல்லாம் கேளாமல்
அவன் இஷ்டப்படி நடக்க விட்டு
விட்டான் அதனால் அவன் போக்கு
மேலும் மோசமாகி விட்டது.

இதைக் கண்ட தனபாலனின்
தந்தை அகல்யையிடம் “என்னம்மா
இது? நீ வந்து அவனைத் திருத்தி
வாய் என்று நினைத்தேன் ஆனால்
நீ அவனை அவன் போக்கிலேயே
போக விட்டு விட்டாயே இப்படியே
போனால் நம் சொத்தெல்லாம்
விரைவில் அழிந்து விடும். நீ அவ
னுக்கு அறிவுரைகள் கூறி நல்லவழிக்
குக் கொண்டு வா” என்றான்

அகல்யையோ “நீங்கள் பெரியவர்
உங்கள் பேச்சை நான் மதிக்க
வேண்டும். ஆனால் எனக்கு என்

யோகியோ "கூடாது அந்த வேளை உன் மாதம்கொதான் எடுத்து வா வேண்டுமே அதற்கும் ஒருபுறம் உணர்வு அவள் தன் கணவனை ஒரு துட்டுக் கூடையில் உட்காட்டி வைத்து அகக்கூடையோடு அவனைச் சுமந்து கொண்டு அவள் அந்த மாதமாதத்தின் அடிக்கடி செல்ல வேண்டும். அந்த மாதமே ஒரு புனிதமான செயல் கொண்டிருக்கிறது. அவரது சக்தியால்தான் அந்த மாதத்தின் வேளத்து அந்த மாதத்து சக்தி சிடைத்துள்ளது உன் மாதம்கள் கோடாலி எடுத்து அந்த மாதத்தை வெட்டி வீழ்த்தினால் அதன் வேர்கள் தெரியும் அவற்றில் ஒன்றை நடுக்கி அவள் தன் கணவனின் வாயில் போட்டு அவனை மெல்ல வைக்க வேண்டும். அப்போது உன் மகன் உடல் தேர்ந்த ஆரோக்கியமுள்ள மனிதனாக ஆகி விடுவான்" என்றாள்.

யோகி கூறியதை அகலையையிடம் தன்பாலனின் தந்தை கூறவே அவள் தன் கணவனை ஒரு துட்டுக் கூடையில் உட்கார வைத்து அகக்கூடையை எடுத்து தன் தலை மீது வைத்துக் கொண்டு பஞ்சபாண தீர்த்தத்தைத் தேடிச் சென்றாள் வழி கருமுடாக இருந்ததால் அவள் சிரமப்பட்டு நடந்தாள் காட்டில் கொஞ்சதூரம் போனதும் அவள் கால் இடறி விழுந்தாள் அவள் சுமந்து வந்த கூடையோடு தன்பாலனும் விழுந்து விட்டான்.

அது கணநி அவள் பதறிப் போனாள் அவளுக்கு காயமாகவும்கூட ஏற்படவில்லை கிழி விழுந்ததில் அவள் ஒர்புறத்திலும் அவளது கணவன் சற்று தூரத்திலும் விழுந்து கிடந்தனர்.

அவள் மெதுவாக எழுந்து சற்று தூரத்தில் முனிக் கொண்டிருந்த தன் கணவனை மீண்டும் கூடையோடு தன் தலை மீது வைத்துக் கொண்டாள் அப்போது அவன் "எனக்கு ஒரே தாடிமாசு இருக்கிறது. குடிக்கக் கரும்புச் சாறு வேண்டும்" என்றான்.

அவள் அங்கே கரும்புச் சாறு எங்கே கிடைக்குமோ போகிறது என்று எண்ணி சுற்றிலும் பார்த்தாள் சற்று தூரத்தில் ஒரு குளமும் அதன்

கொந்த ஒரு மாமும் தென் டட்டி அது தான் பஞ்சபாண தீத் தய என் அந்நது அவள் கோடா லியை எடுத்துக் கொண்டு மாத லைப் பார்த்தாள் அதில் தங்க நிற மங்களிகளா தொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

அவள் அதிலிருந்து ஒரு கணியைப் பறிக்கவே அது தங்கப் பாத் திமமாக மாறியது. மட்டுமல்லாமல் அதில் நிறையக் கருமபுச் சாறும் இருந்தது அவள் அதைத் தன் கண வளையுக்குக் கொடுத்துக் கடிக்க வைத் தாள் பிறகு கோடாலியை எடுத்து அந்த மாததை வெட்ட அவள் போனாள்.

அப்போது சடைமுடியுடன் கூடிய

ஒரு முனிவர் அவள் முன்வந்து "வெட்டாதே யார் நீ இதை என் வெட்ட வந்தாய்?" என்று கேட்டார் அகலையையும் தன் கணவனின் உடல் நிலை பற்றி அவரிடம் கூறவே அந்த முனிவரும் "அந்த யோகி சொன்னது உண்மையல்ல அதைக்கேட்டு நீ இங்கு வந்தது முட்டாளதன்ம" என்றார்.

அகலையையோ "எனக்கு அவர் சொன்னதில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டது எனவே என் முயற்சியைக் கைவிடப் போவதில்லை" என்று கூறிக் கோடாலியை மயரத் தூக்கி னாள் அந்த முனிவரோ "இது என் சக்தியால் வளர்ந்த மரம். இதை அழிய விட மாட்டேன்" எனக் கூறி ஏகீதா மந்திரத்தை மச்சரிக் கூடவே அகலையையின் கையிலிருந்து கோடாலி மயரப் போய் அந்தமாதத்தில் நின்றது.

அப்போது அகலையை முனிவரின் கால்களில் விப்துது "நீங்கள் சக்தி வாய்ந்தவர். என் கணவரைக் காப்பாற்றுகள்" என்று வேண்டி னாள் அவரோ "உன் கணவன் மகாப் பாஸி தன் பாவங்களுக்கான தண்டனையை அவன் அனுபவித்தீயாக வேண்டும் அவனைக் கடவுளால் கூடக் காப்பாற்ற முடியாது." என்றார்.

அப்போது அகலையை "நான் கற்புடையவள் என்பது உண்மையானால் அந்தக் கடவுள் எனக்கு உத

வட்டும்" எனறாள் மறுநிமிடமே அந் தரத்தில் நின்ற கோடாலி மாமரத்தை வெட்டியபிறகு முனிவர் அதைத் தடுக்க என்னென்னமோ மந்திரங் களை உச்சரித்துப் பார்த்தார். ஆனால் கோடாலி மரத்தை அடி யோடு வெட்டிச் சாய்த்து விட்டது.

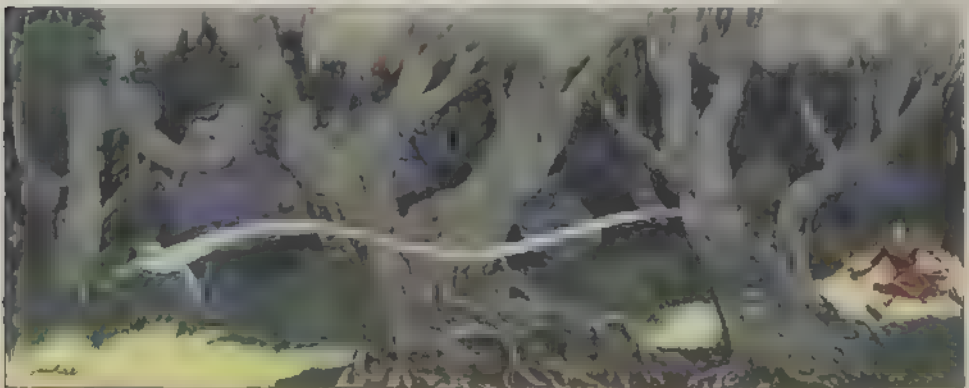
அம்மரத்தின் வேர் வெளியே தென்படவே அகலையை ஒரு வேரை நறுக்கி அதைத் துண்டைத் தன் கண வண்ண வாயில் போட்டு அதை மெல்ல வைத்தாள் தனபாலன் சற்று நேரத்தில் உடல் நலமடைந்து, எல் லோரையும் போலாகி விட்டான். அகலையையும் தனபாலனும் முனி வரை வணங்கிவிட்டு அங்கிருந்து சென்றார்கள். முனிவரோ ஒரு சாதா னைப்பெண்புன் தன் சக்தி பலிக்க வில்லைவெய் என்று எண்ணி மனம் குமுறினார்.

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி "மன்னா! அகலையை தன் சுயநலம் கருதக்கூடாது மாமரத்தை வெட்டி னாள்? ஆனால் தன் நலம் கருதாமல்

தவம் புரிந்த முனிவரின் சக்தி அவ ளது. செயலைத் தடுக்க முடியாது போயிற்றே இது என்? என் சந்தே கத்திற்குச் சரியான விடை தெரிந்தி ருந்தும் நீ கூறாவிட்டால் உன் தலை வெடித்துச் சுக்கு நூறாகி விடும்" என்றது.

விக்கிரமனும் "அகலையை தனக்காக அல்லாது தன் கணவனுக்காகத்தான் மரத்தை வெட்டினாள் முனிவரோ பிறருக்காக எதுவும் செய்யாமல் தான் மோட்சம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காகத் தவம் செய்தாள். இது தான் சுயநலம். அவரால் தனக்கு இடமளித்த மாமரத்தைக் கூட காக்க முடியவில்லை" எனவேதான் பிற ருக்காக உதவிய அகலையை உயரந் தான் முனிவரோ தாழ்ந்தார்" என்றான்.

விக்கிரமனின் சரியான இந்த பதிலால் மௌனம் கலையவே அவள் சுமந்து வந்த உடலோடு வேதாளம் உயரக் கிளம்பிப் போய் மீண்டும் பூரங்க மாத்தில் ஏறிக் கொண்டது.

யாருக்கும் நஷ்டமில்லை!

புதுப்பாடண விதியில் ஒருவன் கூடைச் சுமையாக கூடை விதியில் நடந்து
நீராருமால் சாடைக்குச் சீரடி விழுந்தான் அவனது கூடையில் நகர சண்ணாடி
சாமான்கள் விழுந்து நெருங்கிய போயின் அவனைச் சுற்றி பலர் நன்று "அட
பாவமே" என்று பரிசுப்பாட்டார்கள்

கூடைக்கல் நகர ஒருவன் வந்து "ஐயோ பாவம்" இவனது எஜமானன்
இவனிடமிருந்து இக்கல் சண்ணாடி சாமான்களின் விலையைச் சம்பளத்தில்
பிரித்துக் கொள்வானே! பாவம்! இவனுக்கு என்னொன்றை உதவி செய்கிறான்"
என்ற ஒரு சூப்பன்ய எருத்துப் போட்டான் இது சண்டை பல நம் அவை சூப்பன்,
ஒரு சூப்பன் என்ற போட்டார்கள் கூடைக்காந்தும் அவருடைய பொறுக்கி எடுத்துக்
கொள்ளுகிற இன்னொருவன் "நீ இத்தப் பணம் கொண்டு சண்ணாடி சாமான்களை
வாங்கிக் கொண்டு போ அப்போது உன் எஜமானன் உன்னைத் திட்ட மாட்டான்
உனக்கு நஷ்டமில்லை ஆமாம் உன் எஜமானன் யார்?" என்று கேட்டான்

கூடைக்காந்தும் "யூதகல் எனக்கு ஒரு சூப்பன் போட்டார் அவர்தான் என்
எஜமானன் அவர் பணம் போட்டதால் அவருக்கும் நஷ்டமில்லை எனக்கு
நஷ்டமில்லை பார்த்துக் கொள்" என்றான் சித்தவாரேறு

அம்புலிமாமா

அனுபந்தம் - 72

நம் நாட்டு மரங்கள் :

அசோகமரம்

இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்று இலங்காபுரியில் அசோக வனத்தில் ஒரு அசோக மரத்தடியில் சீதை ஸ்லத்தாக இராமாயணம் கூறுகிறது. அனுபந்தம் சீதையை அசோக மரத்தின் கீழ்தான் முதலில் கண்டாராம். அதனால் வீரத்துடன் அசோக மரத்தைப் புனிதமான மரமாகக் கருதுகிறார்கள்.

கொதும் புதல் ஒயிலி வனத்தில் பிறந்தது ஒரு அசோக மரத்தின் கீழ்தான். அசோக சகாயாகதி அது மரத்தின் ஓட்டுச் செடி ஒன்றை எடுத்துப் பூவுருகிவிட உள்ள அது மரத்தின் அனாபலி அங்கு நடச் செய்தால் பெளத்தர்களும் அசோக மரத்தைப் புனிதமாகக் கருதுகிறார்கள்.

மரமாக உள்ள பகுதிகளில் அசோக மரங்களை அழகிற்காக வளர்க்கிறார்கள். சுமார் 10 மீட்டர் உயரம் வளராத சிறு சிறு கிளைகளை இமயம் கொண்டிருக்கும் இலைகள் அடர்ந்து வளரும் இலைகள் நிறைய இருப்பதால் கிளைகள் சாயந்தே இருக்கும். இதன் நடுப்பகுதி மட்டும் உயரமாக வளரும் கொத்துக் கொத்தாகப் பூக்கும் மலர்கள் முதலில் பஞ்சளாயும் பிறகு ஆரஞ்சு நிறமாய்ப்போகி முடிவில் சிவப்பாகி விடும்.

அசோக மலர்களைப் பூக்கூடு உபயோகிக்கிறார்கள். இதன் மலர்களும் இலைகளும் சில மருந்துகள் தயாரிக்கப் பயன்படுகின்றன.

ASHOKA
TREE

புகழ்பெற்ற மதுநூல்கள்

ஆதிகிரந்த்

கடவுள் ஒருவரே.
அவரே அழியா உண்மை
அவரே படைப்பவர்
பயம், வெறுப்பு இல்லாதவர்
எவ்வயிரிலும் இருப்பவர்
உலகமெங்கும் உள்ளவர்
பிறப்பு, இறப்பு இல்லாத அவரை
கருணையுடன் வழிபடுங்கள்!
காலத்திற்கு முன்பே
உண்மை உள்ளது!
காலம் இயங்கத்

தொடங்கியதிலிருந்து

அவரே உண்மை
இப்போதும் அவரே உண்மை
எப்போதும் உண்மையே நிரந்தரம்

சீக்கிய மதத்தை நிறுவிய குருநானக்
இவ்வாறு போதித்தார்.

“நீ ஆசி கூறியவரை நான் ஆசீர்
வதக்கிறேன் உன் கருணைக்குப்
பாத்திரமானவா என் கருணைக்கும்
பாத்திரமானவன். நானே பரம்
பொருள் நானை யாவரையும் படைத்த
வன் நீ குரு” எனக் கடவுள் நானக்கை
ஆசீர்வதித்தார்.

குருநானத்தின் அறிவுரைகளை குரு
அங்கத், குரு அமர்தாஸ், குரு ராம்
தாஸ் என்ற அவரது சீடர்கள் பிரசாரம்
செய்தார்கள் அவர்களுக்குப் பின்
வந்த குரு அர்ஜுன் (1563-1606) தனக்கு
முந்தைய குருமார்களின் அறிவுரை
களை ஒன்று திரட்டி தன் அறிவுரை
களையும் சேர்த்து ஒரு தொகுப்பைத்

தயாரித்தார் அது தான் சீக்கியர்களின் முதலாவது மத நூலான 'ஆதிகிரந்த' இந்நூலை அமிதிச்சர் ஆலயத்தில் 1604ல் வைத்தார்கள். 'கிரந்த சாஹிப்' எனப்படும் இந்நூலில் முக்கிய மத குருமார்களின் அறிவுரைகள் மட்டுமே யல்லாமல் ஓர்நத. னைன மத அத்யாக்மீக நல்லுரைகளும் இடம் பெற்றுள் ளன இவற்றிலுள்ள கீதகனைகள் பக்தி ரசமானவை அவற்றில் உயர்ந்த தத்துவங்களும் கொள்கைகளும் பொதிந்துள்ளன ஆயினும் அவையாவும் புரந்த கொள்கைய விதத்தில் எளிய மொழியில் உள்ளன

சீக்கிய மதம் 15வது நூற்றாண்டில் நம் நாட்டின் பலபீலு, மதங்களின் ஷதாத்தில தோன்றியதால் பல மதங்களின் அறிவுரைகள் அதில் உள்ளன சீக்கியர்கள் மட்டுமல்லாமல் வட இந்தியாவில் பல ஓர்ந்த க்களும் 'கிரந்த சாஹிப்' புனித நூலாகக் கருதி மனனம் செய்து வருகிறார்கள்

(ஆதாரம் : குஷ்வந்த சிங்ஸின் 'சீக்கியர் வரலாறு')

சிஷ்யன் என்ற சொல்லிலிருந்து சீக்கியர் என்ற சொல் ஏற்பட்டது சீக்கிய மதத்தைப் பத்த குருமார்களுடையதும் அவர்களது சீடர்களுடையதுமான மதம் எனலாம் சீக்கியர் என்றால் குருவுக்காக அவர் தம் வாழ்க்கையையே அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருப்பவராவ் என்று பொருளாம்

பத்து குருமார்கள் : குருநானக (1469 1539) குரு அங்கத் (1504 1552) குரு அமர்தாஸ் (1479 1574) குரு ராம்தாஸ் (1534-1581) குரு அரஹன் தேவ (1563 1606) குரு ஹர்கோவிந்த் (1595 1644) குரு ஹரிராம் (1630 1661) குரு ஹரிசி நஷண் (1656 1664) குரு தேக் பஹாதூர் (1621 1674) குரு கோவிந்த் சிங் (1666 1708) குரு என்ற அடைமொழி இந்தப் பத்து தீடர்களுக்கே

உலகின் படைப்பு பற்றி குருநானக கூறியதாவது :

'தன் வாக்கால நூண்கள் இல்லாமல் சொர்க்கத்தை அமைத்தான் சூரிய, சந்திரர்களைப் படைத்தது தன் ஒளியை அவற்றில் புகுத்தினான்

அவனாகத் தாய், தந்தை இல்லை அவனைப் பிரப்பிதவர யார?

அவனாகது எவ்வித உருவும் இல்லை ஜாதி வித்தியாசம் கிடையாது'

கடவுள் பஞ்ச பூதங்களிலிருந்து உலகைச் சிருஷ்டித்ததா என்று நான்கு கூறுகிறா முடிவிலலாத உலகமே கடவுளின் அறபுத் சிருஷ்டி இதுவே அவரது அபார சகதிக்கு அத்தாட்சி

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

- 1 விஜய நகர சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவியவர்கள் யார்?
- 2 தான் வசிக்க ஊர் தன் பெயரில் இருக்க வேண்டுமென விருமரிய பிரபல எழுத்தாளர் யார்?
- 3 நாம் நாட்டில் ஒரே நதி மொழிக்கு அடுத்தாடியாக வேறு எந்த மொழிகள் அதிகப்படியான பக்களைக் கொண்டிருக்கின்றன?
- 4 மொத்தாரம் கடன் வீதத்தை விலையாட்டு வீர் யார்? எப்போது? எங்கு இச்சாதனை?
- 5 பண்டிய சாஸ்திரித இவர்களை ஆசிரியர் யார்? அவர் எழுதிய நூலின் பெயர் என்ன?
- 6 வைக்கடைக் கணவாடிய கதவர் யார்? எப்போது கணவாடி துறார்?
- 7 'உக்காண்டலம்' என்ற கதைக்கூறு பெயர்?
- 8 நினைந்து சிவப்பூர் நடவடிக்கை யார்? எந்த நேரம் நடந்தது?
- 9 'பாம்பே டக்'லின் சிறப்பு என்ன?
- 10 தய்யன் தய்யன் பண்டங்கள் பெயர் என்ன?
- 11 எப்போது தய்யன் பண்டங்கள் பெயர் பெற்றது? ஆட்களின் அலகு சாதனை என்ன?
- 12 பூமியின் பரப்பளவு எவ்வளவு?
- 13 'கிளாட்' என்ற பெயர் என்ன பெயர்? எப்போது பெற்றது? என்ன?
- 14 'கிளாட்' என்ற பெயர் என்ன பெயர்? எப்போது பெற்றது? என்ன?
- 15 'கிளாட்' என்ற பெயர் என்ன பெயர்? எப்போது பெற்றது? என்ன?
- 16 'கிளாட்' என்ற பெயர் என்ன பெயர்? எப்போது பெற்றது? என்ன?
- 17 'கிளாட்' என்ற பெயர் என்ன பெயர்? எப்போது பெற்றது? என்ன?

விடைகள்

சாம்பாந்தி	2	யாபு கந்தகாரி	
கி.பி. 15	91	கி.பி. 15	6
கி.பி. 15		கி.பி. 15	
கி.பி. 15	92	கி.பி. 15	8
கி.பி. 15	93	கி.பி. 15	4
கி.பி. 15	94	கி.பி. 15	9
கி.பி. 15	95	கி.பி. 15	5
கி.பி. 15	96	கி.பி. 15	4
கி.பி. 15	97	கி.பி. 15	3
கி.பி. 15	98	கி.பி. 15	2
கி.பி. 15	99	கி.பி. 15	1

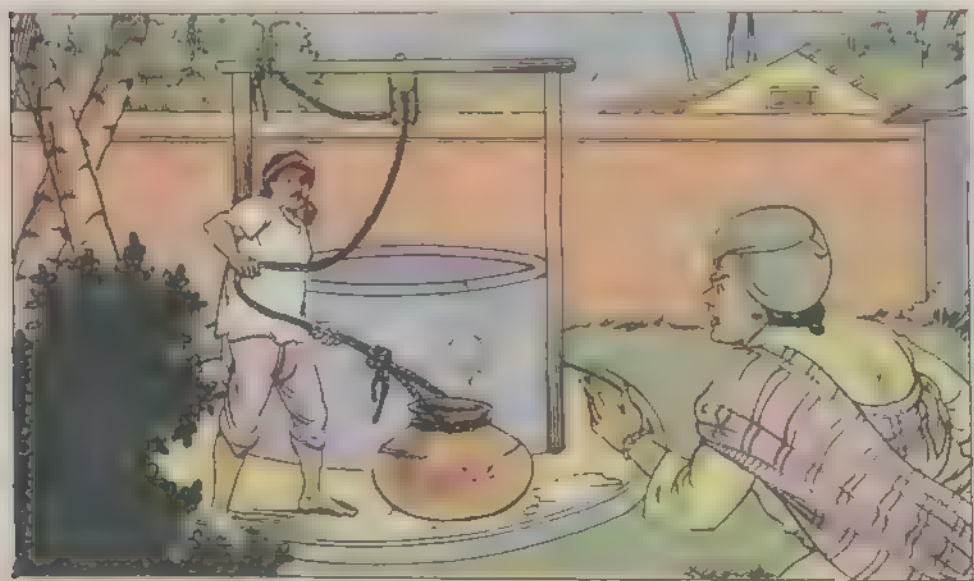
இறைத்த நிரப்பச் சொன்னார்
தூண்டி குண்டாவையே கயறல் கட்டி
கணறறல் விட்டு இடித்த வைத்த
தான். அதைக் கண்ட பண்டிதர்
"குப்பா" இப்படிக் குண்டாவைக்
கட்டி நீர் இறைத்தால் கிணற்றுச்
சட்டம் ஒடியும் தண்ணீரின் கடித்து
தனியாக வந்து விடும் ராட்டினரும்
அறுத்து கிணறறல் விழுந்து விடும்
துத்வதக் கட்டி ததான் நீர் எடுக்க
வேண்டும்" என்றார்.

குப்பாபோல "நீங்கள் முன்னைய
உபயோகத்தைச் சொன்னீர்கள் பணிக்
கணக்கில் செய்யுப நிலையைய
நொடியில் இப்படிச் செய்து
இதரது முன் கூடப் பதவை இம்
யாதி நீர் இறைத்துக்கிடுறன் நீங்

கள் கூறிய எதுவும் நடக்கவில்லை"
என்றான்.

அப்போது அவர் "முன்பு செய்தது
அனுபவம் என்று சொல்லாதே
ஒரு மலை மீது நிக்கையில் உன்னை
ஒரு கொடிய மிருகம் தாத்தினால்
நீ கிடுகிடு பள்ளமாயிடுந்தாலும்
குத்தி உயிர்தப்பி விடுவாயல்
ல்லா? அப்படி குதித்த அனுப
வத்தை நினைத்துக் கொண்டு சாதா
ரண நிலையில் மலை மீதுநுந்து நீ
குதித்தால் உன் எலும்பெல்லாம்
தொறுங்கி இறந்து போவாய் நீ
அதிகம் படித்தவன் இவ்வை அத
னால் நான் சொல்வதைக் கேட்டு
நட" என்றார்.

ஒருநாள் பண்டிதர் குப்பன் குத்த

மாக இலகை என்றார் எனவே அவன் உட்கிண ஓடிப் போய் சூனிதது விட்டு சலவை செய்த ஆடைகளை அணிந்து வாசனை தூவியவகளைப் பூசிக்கொண்டு அவர் முன் வந்து நின்றான் அதைக் கண்ட பண்டிதர் "என்னடா இது? நீ சீவலை செய்ய வந்தாயா அல்லது கடயாணர் செய்து கொள்ளப் பெண்பார்க்கப் போகிறாயா?" என்று கேட்டார்.

குப்பனார் "நீங்கள்தான் நான் சுத்தமாக இலகை என்று சற்று முன் திகாந்ததுக் கொண்டீர்கள் அதற்காகத்தான் பரிசுத் விட்டு நல்ல ஆடைகளை அணிந்து வந்தேன்" என்றான்.

பண்டிதரும் "இப்படி சலவைத் துணிகளை அணிந்து கொண்டு நீ வந்து விட்டால் நான் உன்னை ஒன்றேவல்லயும் செய்யச் சொல்ல மாட்டேன் என்றா நினைக்கிறாய்? ஒன்றேவளை உனக்கு இங்கே சலவை செய்ய இஷ்டம் இல்லையோ? அப்படியானால் நீ இன்று முதல் வேலையை செய்ய வேண்டாம் போய் விடு நாளை வயல வேலைகளை எல்லாம் பார்த்துக் கொள்கிறேன்" என்று தீகாபயாகக் கூறினார்

குப்பன் உடனே தன் வீட்டிற் குழித் தானை அணிந்திருந்த சலவைத் துணிகளைக் களைந்து விட்டு அழகுகூண்ட துணிகளை அணிந்து கொண்டு வந்து பண்டிதர் சென்னை வேலை

கணையெல்லாம் செய்தான்.

குட்பான் யார் கருளு சொற்களைக் கூறினாலும் பொறுத்துக் கொள்பவரின் ஆனால் வீணை பழி சுமத்தினால் அதை அவன் எதிர்ப்பான் குட்பான் கருக் கண்ணை என்ற மகன் இந்நதான் அவன் புகழ்ச்சலி தன குட்பானைப் போல வவசாயத்தில் சிறப்பான சிறு வயது முதலே அவன் படிப்பில் கவனம் செலுத்தி வந்தான்.

தன் மகனைக் கலாதாரிடம் சீடனாக அளித்து வேண்டும் எனக் குட்பான் வந்தாபின்னான் ஆனால் கண்ணனோ மற்ற பண்டிதர்களிடம் கல்வி கற்றானேயெனவது கலாதாரிடம் போகவே இல்லை இதைக்

கண்ட குட்பான் தன் மகனிடம் "நீ கலாதாரிடம் போய் பாடம் கேள் அவராகா வச்சான்" என்று சொல்லிப் பட்டித்தான் ஆனால் கண்ணன் சீட கல்வியை இதுபற்றிக் குட்பான் கலாதாரிடம் கூறவே கலாதாரி கண்ணனைப் பார்த்து "நீ தலைமுக்காவன்" என் சீடனாக வல்லா கழகக் கொள்" என்று ஓதப்படுக கூறினார்.

ஆனால் அவனோ "ஐயா! நீங்கள் பெரும் பண்டிதர் நான் தக்க சமயம் பார்த்து தங்கள் சீடனாவேன்" என்றான மற்றபடியும் அவன் கலாதாரைச் சந்தித்த போதெல்லாம் அவரைப் புகழ்ந்து முன் கூறியதையே கூறி வந்தான்.

அதைக் கேட்ட போதெல்லாம் பண்டிதர் ஓரையடியாக மரிந்து போனார் அவர் குட்பாவிடமும அவனைப் பற்றி புகழ்ந்து "உன் மகனாக துப் படிப்பு மிக நன்றாக வரும் ஆனால் இன்னமும் யாருக்கு எப்படி மரியாதை செய்ய வேண்டும் என பது, தெரியவில்லை என்னைப் பார்த்தும போதெல்லாம் வணங்குவாதே இல்லை" என்றார்.

அப்போது குட்பான் "நீங்கள் பெரியவர் இனையெல்லாம் நீங்கள்தாம் அவளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்" என்றான் அப்போது பண்டிதர் "படித்தவர்கள் ஒருவனிடம் எனக்கு நமஸ்காரம் செய் என்று சொல்ல

மாட்டார்கள். நான் பலமுறை அவனுக்குப் பெரியவர்களை வணங்க வேண்டும் என்று கூறினேன் அவனும் அது சரியாய் என்று சொன்னாலும் என்னை மட்டும் வணங்கவில்லை" என்று குறைபட்டுக் கொண்டார்.

அப்பன் அன்றுவு தன் மகனிடம் "நீ என்ன பணியு தரை வணங்குவதில்லை?" என்று சீகட்டான் கண்ணன் சீக்குவாரி "இப்படி நான் செய்யவில்லை என்று அவர் உன் சீபாண்டவர்களிடம்தான் கூறியார் என்னிடம் செல்லமாட்டார் ஏன் என்றால் நான் படித்தவன் அவரை புகழ்கிறவன்" என்றான்.

அப்பன் "நீ அவரை வணங்காமல் சீபாவது தவறு" என்றான் என்றைக்குண்ணன் "தவறுதான் ஆனால் நான் இந்த ஒரு தவறு செய்வதால் அவர் என் மற்ற தவறுகளைக் கண்டு கொள்வதில்லை அவர் எதிலும் குறை கூறாமல் அகனால அவர்

என் படிப்பு சம்பந்தமாய் தவறுகளைக் கண்டு உங்களிடம் தினமும் சொல்வாரே என்பதற்காகத்தான் அவரது சீடனாகப் போகவில்லை ஒரு ஆசிரியர் படிப்பவனுக்கு ஊக்க மளிக்க வேண்டும் எதற்கெடுத்தாலும் குற்றம் குறை சொல்லக் கூடாது கடதார் மனப்போக்கே அலாகி அவர் ஒருவனைப் பார்த்து எதுவது ஒரு சூறையாகக் கொண்டே இருப்பார் இப்படி அவர் உங்களை விஷயத்தால் செய்வதை நான் கவனித்து வருகிறேன் நான் அவரைப் புகழ்வதைத் தவறுதான் ஆனால் நான் என் இடம் ஒரு தவறான அலாகி கவனித்து வந்து என் மற்ற குறைகளைப் பற்றி அவரைப் பேச விடாமல் செய்து வருகிறேன்" என்றான்.

அப்பன் தன் மகன் கூறியது சரியாய் என்று எதிர்த்துத் துறநாடு சொல்வார் மரியாதைக்குக்கதவர் அவர் எனக்குத் தன் மகன் கூறியதைப் பார்ப்பது

இதுவா லாபம்!

நரசிம்மன் தன் வயலைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வந்த கொண்டிருந்த போது, வழியில் குதிரை வண்டியில் தன் நண்பன் கோவிந்தன் வருவதைக் கண்டான். உடனே வண்டியை நிறுத்தி "கோவிந்தா! உன்னைத்தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். சொன்னபடி வந்த விட்டாயே" என்றான். கோவிந்தனும் "ஆமாம் நரசிம்மன்! ஒரவன் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றியே ஆக வேண்டும் அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அவன் மனிதனே அல்ல" எனவே நரசிம்மன் வண்டியில் ஏறிக் கொண்டான். கோவிந்தனும் ஒரு பையை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தவாறே "என்ன நரசிம்ம! அப்படிக்கோபித்துக் கொண்டு கடிதம் எழுதி விட்டாய் இதில் உன் நகைகளெல்லாம் இருக்கின்றன. சரிபார்த்துக் கொள்" என்றான்.

நரசிம்மனும் 'உம்'மென்று உறுமியவாறே அதை வாங்கிப் பார்த்து விட்டு அதை தன்னருகே வைத்தக் கொண்டு "எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது" என்றான். கோவிந்தன் நிம்மதியாகப் பெருமூச்சு விட்டான். ஏனெனில் நரசிம்மன் முன்கோபி. பார்க்கவே பயங்கரமாக இருப்பான். அந்த வட்டாரத்திலேயே பெருமபுளளி அவனது முன் கோபம் அப்பகுதியிலயாவரும் அறிந்ததே.

வண்டிக்காரன் வண்டியை நரசிம்மனின் வீட்டின் முன் நிறுத்தினான். வண்டியிலிருந்து கோவிந்தனும் நரசிம்மனும் இறங்கினர். அப்போது கோவிந்தன் ஐந்து ரூபாயை எடுத்து வண்டிக்காரனிடம் கொடுத்து, "இந்தாப்பா! பேசினபடி வண்டிக்கான வாடகை ஐந்து ரூபாய்" என்றான். வண்டிக்காரன் அதைக் கைநீட்டி வாங்கும் போது நரசிம்மன் அதைப்

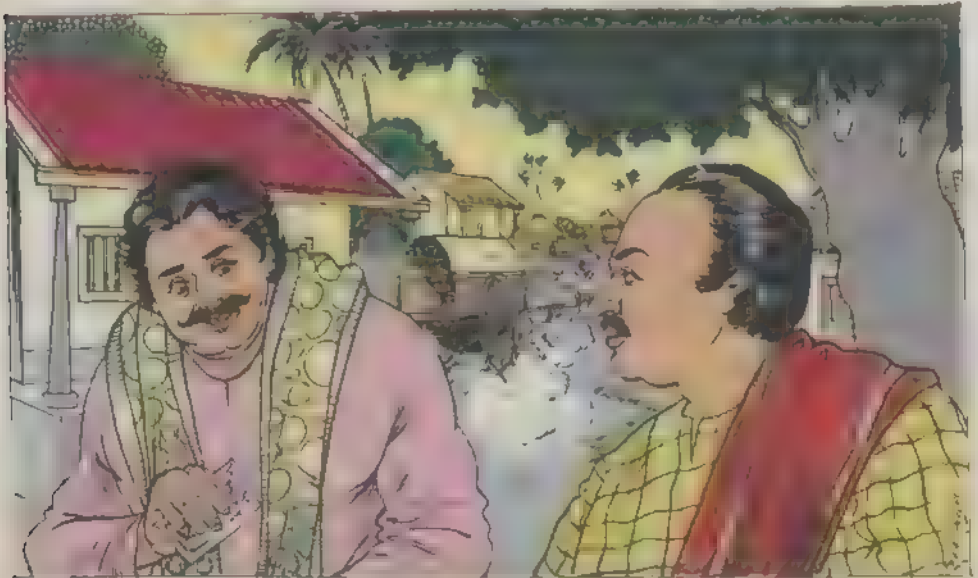
பிடுங்கிக் கொண்டு "என்னடா இது அநியாயம்! ரயிலடியிலிருந்து இங்கே வர வழக்கமாக எல்லோரும் கொடுப்பது இரண்டு ரூபாய்தானே. இவர் ஊருக்குப் புதியவர் என்று தெரிந்த ஐந்து ரூபாயா வாங்குகிறாய்? உனக்கு இரண்டு ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு பைசாக் கூடக் கிடைக்காது" எனக் கூறி இரண்டு ரூபாய்களை அவன் முன் எறிந்து விட்டு மூன்று ரூபாய்களை கோவிந்தனிடம் கொடுத்தான்.

அது கண்டு கோவிந்தன் திசைத் தான் ஏதாவது பேசினால் நரசிம்மன் தன்னைப் பேசவிடாமல் அடக்கி விடுவான் என்பதை அவன் நன்கு அறிவான். அதனால் அவன் எதுவும் கூறாமல் நின்றான்.

வண்டி க்காரன் தயங்கியவாறே

"இவர்தான் ஐந்து ரூபாய் வாடகை தருவதாக ஒப்புக் கொண்டாரா" என்றான். எனவே நரசிம்மன் கோபத்தோடு "நீ பேசாமல் போகப் போகிறாயா அல்லது உன்னையும் உன் குதிரையையும் தூக்கத் தன் வேட்டை நாயை அவிழ்த்து விட்டுமா? வழக்கமாகக் கொடுக்கப்படும் வண்டி வாடகை இரண்டு ரூபாய்தானே நீ எப்படி இவரிடம் ஐந்து ரூபாய் கேட்கலாம்?" என்று உறுமினான். வண்டி க்காரன் பயந்து வண்டியை வேகமாக ஓட்டிக் கொண்டு போய் விட்டான். நரசிம்மன் விட்டெறிந்த இரண்டு ரூபாய்களைக் கூட அவன் எடுத்துக் கொள்ளத் துணிவு கொள்ளவில்லை.

அப்போது கோவிந்தன் "நா

சிம்மா' ஆனாலும் உனக்கு இப்படி முன் கோபம் வாக்கடாது பாவர்' அந்த வணடிகாரன் நீ எந்தத இரண்டு ரூபாய்களைக் கூட எடுத்துக் கொள்ள கையிமில்லாமல் பயந்த ஓடிவிட்டானே!" என்றான்.

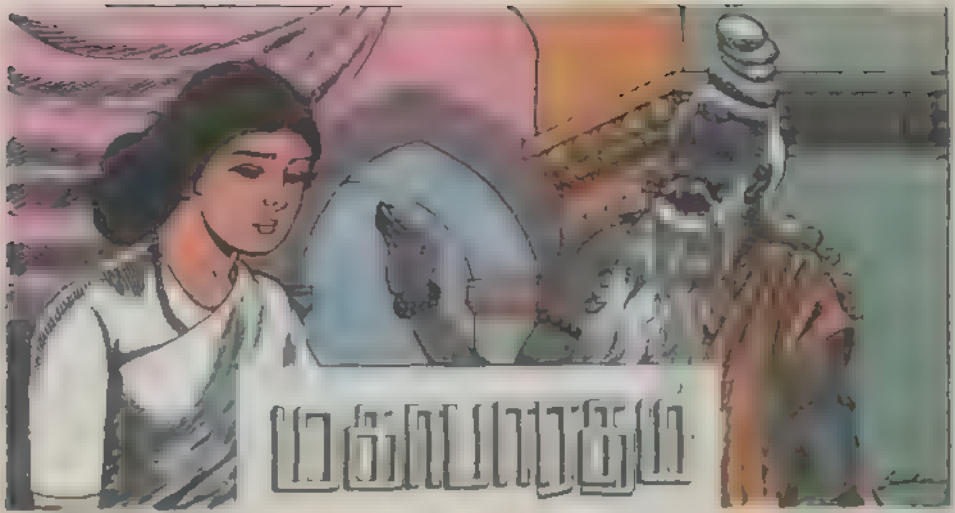
நரசிம்மனும் "போகட்டுமே அதனால் நமக்குத்தான் லாபம் நான் கோபித்துக் கொண்டதால் முதலில் உனக்கு மூன்று ரூபாய் லாபம் இப்போது இந்த இரண்டு ரூபாய் வேறு. என் முன் கோபத்தால் கிடைத்த லாபத்தைப் பார்த்தாயா? இந்து மாதிரி நான் என் வேலைக்காரர்களையும், குத்தகைதாரர்களையும் கோபித்துக் கொள்கிறேன் அதனால் நான் கொடுத்த கூலியை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள் நான் கேட்கும் குத்தகை, பாணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னை எதிர்த்து ஒரு வார்த்தை கூடப் பேச முயல்வதில்லை இப்படி நான் கோபித்துக் கொள்வதால் எனக்குதான் லாபம் நஷ்டம் எதுவும் இல்லை. அதற்காக

சில சமயங்களில் எனக்கு மிகவும் கோபம் வந்து விட்டது போல நடிப்பதும் உண்டு இத்தகைய கோபத்தால் எனக்கு லாபம்தான் ஏற்படுகிறதேயல்லாது நஷ்டமே இல்லை பார்" என்று பெருமை அடித்துக் கொண்டான்.

கோவிந்தனும் "ரொம்ப அழகாய்த் தான் இருக்கிறது. உன் லாபம் இது. எந்த விபரீதத்தில் கொண்டு போய் விடுமோ யார் கண்டது. எதற்கும் நீ உன் கோபத்தை அடக்கிக் கொள்ள முயற்சி செய். ஆமாம் நான் கொடுத்த பை எங்கே? கோபத்தில் பையை வணடியிலேயே விட்டு விட்டாயா?" என்று கேட்டான்.

நரசிம்மனும் "ஐயோ! நீ கொடுத்த பையை வணடியிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ள மறந்து விட்டேனே! போய் விட்டதே பத்தாயிரம் ரூபாய்' அந்த வணடிகாரனைக் கூடத் தெரியாதே" எனக் கூறித் தலையில் கை வைத்துக் கொண்டு இடிந்து போய் விட்டான்.

மனம்மனம்

பீஷ்மா சொன்னதைக் கேட்டு சத்தியவதி வெட்கத்துதோடு தலைகுனிந்து கொண்டாள். அதுபற்றி வியாதிக்கலாள். அரண்மனைக்குள் நுழைந்தபிறகுதான் பீஷ்மாவின் அந்த வாமசத்திற்கும் நாட்டிற்கும் எப்படிப்பட்ட நஷ்டம் ஏற்படும் என்பதை பீஷ்மர் உணர்த்தியது அவள் மனதில் நன்கு பதிந்தது. தான் மனம்மனம் நாட்களில் பராசர நரசுரம் தனக்கும் பிறந்த சிநுஷணத்தைப்பாயனர் என்ற வியாசரை அவள் நினைத்துக் கொண்டாள். பீஷ்மரிடம் அவள் அச்சம்வாய்ந்ததைக் கூறி "வியாச! வேதங்களை வகுத்தவர் உத்தம ஞானி அவர் வாயிலாக வாமசத்தைத் துழைக்கச் செய்யலாம்" என்றாள்.

பீஷ்மரும் அவள் கூறியதை சரியென ஏற்றார். சத்தியவதி வியாசரை வரவழைத்து தன் எண்ணத்தைக் கூறினாள். வியாசரும் வர்ச அரிவிடுத்திக்காக அவ்வாறு செய்வது உசிதமே என்று கூறினார்.

சத்தியவதி அடர்ந்தபிடிம வர்சம் துழைக்க வேண்டிய அவசியத்தைக் கூறி அன்றிரவு அவளை அவளது பெரிய அத்தான் சந்திரன் வாருவார் என்று கூறினாள். இரவில் பீஷ்மர் தான் வரப் போகிறார் என்று எதிர்பார்த்த அம்பிகை அறைக்குள் நாடியும் மீசையும் சடை முடியும் கொண்ட வியாசரைக் கண்டு அவள் கண்களை மூடிக் கொண்டாள். அவள் வியாசரை அதற்குமுன் பார்த்தது இல்லை.

தாலே அவளுக்கு பயம் ஏற்பட்டது அதனால் இரவில் அவள் தனக்கு பதிலாகத் தன் வேலைக்காரியைத் தன் படுக்கை அறையில் முக்காடிட்டு இருக்கச் செய்தாள் வியாசர் அவளை அழிகை என்றே நினைத்து விட்டார் அவ நக்கும் அந்த வேலைக்காரிக்கும் பிறந்தவர்தான் சிறந்த அறிவாளியான விதுரன்.

இவ்வாறு பிறந்த திருதராஷ்டிரன் பாண்டுவும் விதுரனும் அரண்மனையில் வளர்ந்த பெரியவர்களானார்கள் பீஷ்மர் ஆட்சிப்பாற்ப்பவை ஏற்று மக்கள் சுகமுடன் வாழ ஆட்சி புரிந்தார் பீஷ்மர் அமழுவருக்கும் தீராகலைகளையும், சாஸ்திரங்களுளையும் கற்றத தா ஏற்பாடு செய்தார்

திருதராஷ்டிரன் உடல்பலம் பெற்றவன் பாண்டு வில் விதனையில் கை தீதாந்தவன் விதுரன் தாம சாஸ்திரங்களைக் கற்றறிந்தவன் இவர்களில் ஒருவனை மன்னனாக்க வேண்டும் பீஷ்மர் பாண்டுவைத் தீர்ந்தெழுத்து மன்னனாகவினார் ஏனெனில் திருதராஷ்டிரன் பிறவிக் குருடன் விதுரன் கூத்தியப் பெண்ணுக்குப் பிறந்தவனல்ல.

பீஷ்மர் வாலிபர்களான அம்ழுவருக்கும் தீ நமணம் செய்ய நிச்சயித்தார் காந்தார மண்ணை சுலபன்ன புத்ரவி காந்தாரி அவள் தனக்கு நாடி குழந்தைகள் பிறக்க வேண்டுமென்று சீவரிடமிடம் வாடி பெற்றிருந்தாள் பீஷ்மர் சில பிராமமணர்

அவள் இறுகக் கண்களை மூடிக்கொண்டதால் அவளுக்குப் பிறந்த திருதராஷ்டிரன் தூதராகவே பிறந்தான்.

இதைக் கண்ட சத்தியவதி மனமுடைந்து போனாள் மீண்டும் அவள் வியாசரை வரவழைத்து அம்பாலிகையைச் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்தாள் வியாசரைக் கண்டதும் அம்பாலிகையின் உடல் நடுங்கியது. முகம் பொஸ்தத்து இதனால் அவளுக்கு வெள்ளை நிறத்தில் பாண்டு பிறந்தான் இதனாலும் சத்தியவதி அதிருப்தி அடைந்தாள்.

அவள் அயாசக்கூடிய மறுபடியும் அவ்வாச சந்திக்க வியாசர் வருவாரெனச் கூறினாள் வியாசர் நினைத்தால்

களை காந்தார மன்னனிடம் தூத
னுப்பி காந்தாரியை திருதராஷ்டிர
னுக்கு மணம் செய்து கொள்வதாகச்
சொல்லச் சொன்னார்.

திருதராஷ்டிரன் பிறவிக் குருடன்
என்று தெரிந்து மகூட அந்த வர்சம்
உயர்ந்தது என எண்ணி காந்தார
மன்னன் அந்த சாமந்தகதிற்று ஒப்புக்
கொண்டான் தன் கணவன் குருடன்
என்பதால் காந்தாரி தன் கண்களை
யும் துணியால் கட்டிக் கொண்டு
பார்வையற்றவளே போய் இடந்தான்
அவளது அணைவன் சதுர். அவளை
ஹஸ்தினாபுரத்தில் கொண்டு போய்
அவளது கணவன் வீட்டில் விட்டு
விட்டு பீஷ்மர் அளித்த மரியாதைகளை
வற்றுக் கொண்டு காந்தாரத்திற்கு
திரும்பிச் சென்றான்.

பீஷ்மர் குந்தியைப் பற்றிக் கேள்விப்
பட்டு அவளைப் பாண்டுவுக்கு மண
முடித்து வைக்கத் தீர்மானித்தார்
குந்தி யாதவ குலத்தவள். வசுதேவ
ரின் தந்தையான சூரனுக்கு விருதை
என்ற மகள் இருந்தாள். சூரனின்
அத்தை மகன் குந்திப்பாஜன் அவ
னுக்குக் குந்திதேய இவ்வளததால்
விருதையைத் தன் மகள் போலக்
குந்தி வளர்த்து வந்தான்.

குந்திப்பாஜனின் வீட்டிற்கு வருப
வர்களை எல்லாம் விருதை உபச
ரித்து வந்தார் ஒருமுறை துஷாஸா
குந்திப்பாஜனை விட்டிறகு வந்து
விருதை கொடு உபசாரங்களால்
மகிழ்ந்து போனார் அவர் ஒரு நாள்
திராத்தை அவளுக்கு உபதேசித்து
"பெண்டீண" நீ இந்த மந்திரத்தை

எந்த தேவனின் நினைத்தக் கொண்டு
உச்சரிக்கிறாயோ அந்த தேவன் உன்
முன் தோன்றி உனக்கு ஒரு சிறந்த
பொருளை அளிப்பான்” எனக் கூறிவிட்
டுச் சென்றார்.

முனிவர் கூறியதை உடனேயே
பாடிலிசு அவன் சூரியதேவனை
நினைத்துக் கொண்டு அந்த பர்தி
மத்தை உச்சரித்தான். மறநிலி மே
சூரியதேவன் அவன் முன் தோன்றி
அவனருக்கு ஒரு ஆணை குழந்தை
பிறக்க அருள் செய்தான். மண்
மாலாக தான் ஒரு குழந்தையைப்
பெற்றதால் உலகம் தன்னை எகம்
என விருதை பயந்தான். அதனால்
சுவச குண்டலங்களைப் பிறந்த அக்
குழந்தையை அவன் ஒரு பெட்டியில்

வைத்து ஆற்றில் விட்டு விட்டான்.
அப்பெட்டி ஒரு தேரோட்டி க்குக்
கிடைத்தது. அவன் அதைக் கண்டு
மகிழ்ந்து போனான். ஏனெனில்
அவன் மனைவிக்கு ஒரு குழந்தை
கூடப் பிறக்கவில்லை. அதனால்
சுவச குண்டலங்களைப் பிறந்த அக்
குழந்தையைத் தன் வீட்டிற்கு எடுத்த
துச் சென்றான். அவன் அந்த அழ
கிய குழந்தையைத் தன் மனைவியான
ராதையிடம் கொடுத்தான். அக்
குழந்தையை அருமை பெருமை
யுடன் வளர்த்து வந்தான். காகில
குண்டலங்களுடன் பிறந்தக் காரணத்
தால் அவனுக்குக் காரணம் என்றும்,
ராதை வளர்த்ததால் ராதையன் என்
றும் பெயர் ஏற்பட்டது.

இதற்குப் பின்தான் குந்திபேரதுன்
தான் வளர்த்து வந்த விருதை என்ற
குந்திக்கு சுயமலாம் நடத்தினான்.
அதற்கு பாண்டு செவ்வியை குந்தி
அவன் கழுத்தில் மாறையிட்டு
அவனை மணந்து கொண்டான்.
பாண்டு அவனைப் பிறப்பித்தான். பிற
ந்தவுடனே தான் மாறையிலிருந்து
மாக்க காலம் கழிக்கலானான்.

பீஷ்மர் பாண்டுவுக்கு மத்திர தேச
மன்னன் சல்லியனின் தங்கை மாத்ரி
யையும் மணம் செய்து வைத்தார்.
அதற்காக அவர் மத்திர தேச மன்ன
னுக்கு பரிசாக நிறையப் பண்பும்
விலையுயர்ந்த பொருள்களும்
கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. சல்லி
யன் அது தன் வம்ச வழக்கம்

எனந்தான் பீஷ்மர் அதை மதித்துப் பணிந்தார். மாதிரியும் ஹஸ்தினாபுரத்திற்கு வந்தான் பாண்டு தன் இரகணைவிசுந்தன் க்கு வாழ்வு வாழ்ந்து வரலானான்.

ஹாண்டு மாதங்களுக்கும் பின் பாண்டுவுக்கு திக் விஜயம் செய்ய வேண்டியபென்ற ஆசை ஏற்பட்டது. அவனாத். கஜ, தாக, பதாதி எனப் பட்டும் நாடாடைகளுடன் திக் விஜயம் செய்யப் பீஷ்மர்ன் ஆசி பெற்று க்ளம பின்பான் துசாரணவம், மகதம், காசி, பெளண்டியம் முதலிய நாடுகளை வென்ற அந்த அரசாக்கள கொடுத்த விலையுயிர்த்த பல பொருள்களுடன் ஹஸ்தினாபுரத்திற்குத் திரும்பினான் பாண்டு வின் திக் விஜயம் வெற்றி

கரமாக முடிந்தது. பற்றி ஹஸ்தினாபுரத்தில் யாவரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர் பீஷ்மர் அதுபற்றிப் பெருமிதம் கொண்டார் சத்தியவதி, திருதராஷ்டிரன், விதூரன் முதலானோரும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

பீஷ்மர் முதலானோர் சென்று அவனை எதிர்கொண்டு வரவேற்றனர் பாண்டுவும தான் கொண்டு வந்த பொருள்களை எல்லாம் பீஷ்மருக்கும், சத்தியவதிக்கும், விதூரருக்கும், தன் தாயார்களுக்கும் கொடுத்தான் அதனால யாவரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர் திருதராஷ்டிரன் அப்பொருள்களைக் கொண்டு பல அஸ்வமேத யாகங்களையும் செய்தான்.

இதன்பின் பாண்டு தன் இரகணைவிசுந்தன் இமயமலைப் பகுதியில் உல்லாசப் பயணமாகச் சென்றான் அவர்களுக்குத் தீதவைப்பட்டுப் பொருள்களையும் திருதராஷ்டிரன் அவவப்போது அனுப்பி வந்தான்.

பீஷ்மர் விதூரனுக்கு தேவகன் என்ற மன்னன் புதல்வியை மணம் செய்த வைத்தார் ஹருநான் திருதராஷ்டிரனின் மனைக்கு வியாசர் மீதுத பசியுடன் வந்தார் காரதாரி அவரை வரவேற்ற உபசரித்து உணவும் அளித்தான் வியாசரும் அவள் வந்தும் வாத்தைக் கேட்கலாம் என்று கூறினார். அவளும் தன் கணவனுக்குச் சமமாக இரங்கும் நூறு புதல்வர்கள் தனக்குப் பிறக்க

வரம் தருமாறு வேண்டினாள் இதற்
குச் சிறிது, காலத்திற்குப் பின் அவள்
காப்பழுற்றாள் அவள் இரண
டாண்டு காலத்திற்குத் தன் கர்ப்பத்
தைச் சுமந்தாள் இதற்குள் குந்திக்கு
யுஷ்டிரன் பிறந்தான் என்ற செய்தி
கிடைத்தது.

வியாசர் வரமளித்தும் தனக்கு
இன்னமும் குழந்தை பிறக்கவில்
லையே என்று, மனம் குமறிய காந்தாரி
தன் கர்ப்பத்தைப் பலமாக இடித்
தாள் அதனால் அவளது கர்ப்பத்தி
லிருந்து ஒரு பெரிய மாமிசத் துண்டம்
வெளிவந்தது அதைத் தூர எறிந்து
விட வேண்டுமென அவள் நினைத்
தாள்.

திருதராஷ்டிரனைக் காண வந்த
வியாசருக்கு இது தெரிந்தது அவர்

காந்தாரியிடம் அதுபற்றிக் கேட்கவே
அவளும் "நான் கர்ப்பமுற்ற
இரண்டு வருடங்களாகியும் எனக்கு
குழந்தை பிறக்கவில்லை. ஆனால்
குந்தி எனக்கு முன் ஒரு குழந்தை
யைப் பெற்று விட்டாளே. நீங்கள்
கொடுத்த வரம் பலிக்கவில்லையே"
என்று கண்ணீர் விட்டுக் கதறினாள்.

வியாசரும் "நான் கொடுத்த வரம்
பலிகளும் நீ கவலைப்படாதே நீ
சிவபிரானிடம் முன்பே வரம் பெற்றி
ருக்கிறாய் என் வரத்தால அவர்கள்
மிகுந்த பலசாலிகளாக இருப்பார்கள
என்றும் உறுதி செய்து கொண்டாய்
எனவே உனக்கு நூறு புதல்வர்கள்
இருப்பார்கள் கவலைப்படாதே"
என்று கூறி காந்தாரியின் கர்ப்பத்தி
லிருந்து வெளிவந்த மாமிசத் துண்டத்

தைக் கொண்டு வரச் சொன்னார். அவர் அதை நூறு துண்டுகளாக்கி ஒவ்வொன்றையும் ஒரு நெய்க் குடத்தில் வைக்கலானார் அப்போது காதலாரி "எனக்கு நூறு புதல்வர் களோடு ஒரு புதல்வியும் வேண்டும்" என்று வேண்டினாள் அதுவும் நடக்காமல் எனக்கூறி ஒரு துண்டை எடுத்து இரண்டாக்கி மொத்தம் நூற்றாயிரம் குடங்களை வைத்து விட்டுச் சென்றார்.

இதற்கு ஒரு வந்தத்திற்குப் பின் ஒவ்வொரு குடத்திலிருந்து ஒரு குழந்தையாக வெளிவரலாயிற்று புதல் குழந்தை வெளிவந்த போது பல அபசகுனங்கள் ஏற்பட்டன. அது கண்டு திருதராஷ்டிரன் பயந்து போனான் அவன் பீஷ்மர், விதூரன் முதலியவர்களிடம் அந்தக் குழந்தைக்கு அரசாளும் யோகம் இருக்கிறதா என்று கேட்டான்.

அவர்களும் "இவன் பிறந்தபோது அபசகுனங்கள் தோன்றின அதனால் இவனால் வம்சத்திற்கே அழிவு

ஏற்படும் என்று தெரிகிறது. இவனைக் கொன்று விடுங்கள். நூறு புதல்வர்களில் ஒருவன் போவதால் ஒன்றும் குடி முழுகிப் போகாது" என்றனர் ஆனால் திருதராஷ்டிரன் அதற்கு இணங்கவில்லை.

இப்படி முதலில் பிறந்தவன் துரியோதனன். அதன்பின் துச்சாதனன், துஷ்ஷணன் முதலிய கௌரவர்களும் துச்சலை என்ற பெண்ணும் பிறந்தனர்.

காதலாரி கர்ப்பமுற்ற காலத்தில் திருதராஷ்டிரன் தனக்குப் பணிபுரிய ஒரு வைசியப் பெண்ணை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டான் துரியோதனன் பிறந்தபோதே அந்தப் பெண்ணிற்கும் திருதராஷ்டிரன் ஓசும யுக்தி என்பவன் பிறந்தான்.

திருதராஷ்டிரன் தன் புதல்வர்களுக்குத் தக்க கல்வி புகட்டினான் அவர்கள் பெரியவர்களானதும் தகுந்த பெண்களாகப் பார்த்து அவர்கள் எல்லோருக்கும் விவாகம் செய்து வைத்தான்.

தானம் செய்யும் முறை

கூடுதல்பன் யார் வந்து ஏதாவது கொடுங்கள் என்று கேட்டாலும் தன்னிடம் உள்ளதை உடனே கொடுத்து விடும் இயல்புடையவன். அவன் மனைவியும் அவனது செயலைத் தடுக்காததால் அவனது சொத்து விரைவில் கவரந்து போயிற்று. அதனால் காய்கறி பயிரிட்டு வியாபாரம் செய்ய நினைத்தான் ஆனால் ஊரார் அவனிடம் காசு கொடுக்காமலேயே காய்கறிகளைக் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள்.

காய்கறியை விற்பனா பணம் சம்பாதிக்க முடியாதது கண்டு கந்தப்பன் தான்கு பையன்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற நினைத்தான் ஆனால் அதுவும் நடக்கவில்லை பையன்களின் பெறுதிறமுகள் அவன் மிக நன்றாகச் சொல்லிக் கொடுத்திறான் என்று கூறிக் கொண்டே இருந்தார்

கனையொழிய யாருமே பணம் கொடுக்கவில்லை.

அடுத்த கந்தப்பன் காட்டில் விறகு வெட்டி அதை விற்பனா பணம் சம்பாதிக்க நினைத்தான். காட்டில் போய் விறகு வெட்டி எடுத்து வரும் போது ஒரு ஏழை மனிதன் அவனைக் கண்டு "ஐயா" நான் ஏழை என்னிடம் பணம் இல்லை என் மனைவி இறந்து விட்டாள் அவளது உடலை எரிக்க இதற்கு கடன்களைக் கொடுங்கள்" என்றான் எனவே கந்தப்பன் தான் வெட்டிய விறகை கொடுத்து, விட்டு வீடு திரும்பினான்.

அவனிடமிருந்து விவரம் தெரிந்து கொண்ட அவன் மனைவி "இந்த ஊரில் இருந்தால் உங்கனிடமிருந்து எல்லாம் எவ்வளவு கேட்டு வாங்கிப் போய் விடுவார்கள் நமக்கு இன்னமேல் பணம் சிடைக்காது சாவு

தான்" என்று கூறி அலுத்துக் கொண்டாள்.

கந்தப்பனும் "கவலைப்படாதே! மாம் வைத்தவன் தண்ணீர் ஊற்றாமலா போய் விடுவான். இறக்கும் போது என் தந்தை நான் எவ்வளவு தாழ்ந்து போனாலும் பிறருக்கு இஷ்டம் என்று சொல்லாமல் என்னிடம் இந்நபத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினார் மேலும் நான் மிகவும் நொடித்துப் போய் விட்டால் இந்த வீட்டிலுள்ள அவரது படத்தைத் தொட்டு வணங்கினால் ஒரு பிச்சைக்காரன் வந்தான், எனக்கு நன்மையே ஏற்படுமென்றும் கூறினார் அதனால் சுவை வேண்டாம்" என்று கூறி குளித்து விட்டு வந்த

பயபக்தியுடன் தன் தந்தையின் படத்தைத் தொட்டான்.

அப்போது வீட்டு வாசலில் ஒரு பிச்சைக்காரன் நின்று "ஐயா! பிச்சை போடுங்கள்" என்று குரல் கொடுத்தான் கந்தப்பன் வீட்டில் என்ன இருக்கிறது என்று தேடிப் பார்த்தான் ஒரு பிடி அரிசிதான் இருந்தது அதை அப்படியே எடுத்து வந்த தன் மனைவியிடம் கொடுத்து "நமஸ்கரிப்போது உள்ளது இந்த ஒரு பிடி அரிசிதான் நாம் பட்டினி கிடந்தாலும் பரவாயில்லை இதைக் கொண்டு போய் அந்தப் பிச்சைக்காரனுக்குப் போட்டுவிட்டு வா" என்றான் அவளும் அதை அந்தப் பிச்சைக்காரனுக்குப் போட்டாள்

பிச்சைக்காரனும் "எல்லாவற்றையும் போட்டு விட்டாயே. இந்தா ஒரு அரிசியை வைத்துக் கொள் இது உனக்கு நன்மையைக் கொடுக்கும்" என்று ஒரு அரிசியைக் கொடுக்க அவள் அதை அரிசிப் பாதத்திரத்தில் போட்டாள். அன்றிலிருந்து அதில் அரிசி, பருப்பு, உப்பு என்று சமையலுக்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களும் கிடைத்து வந்தன.

அதைக் கண்ட தனபாலனும் அவன் மனைவியும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். தமது தர்மத்தின் காரணமாக அப்பிச்சைக்காரனின் அபூர்வ சக்தி அவர்களுக்குத் தெரிந்தது.

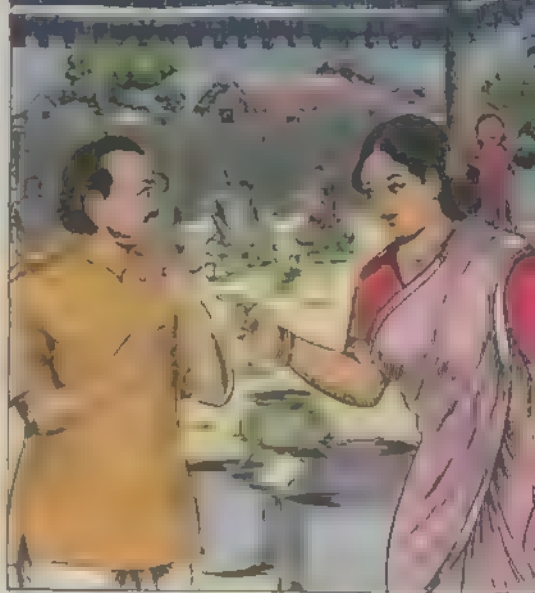
தமக்கு இப்படி நன்மை செய்த பிச்சைக்காரனை மறுபடியும் காண

கந்தர்ப்பனும் அவன் மனைவியும் விரும்பினர். ஆனால் ஆண்டுகள் கழிந்து கொண்டே இருந்தன அப் பிச்சைக்காரனைக் காண முடியவில்லை.

ஒருமுறை கந்தர்ப்பன் தன் உறவினர் வீட்டுத் திருமணத்திற்குத் தன் மனைவியுடன் சென்றான் அது ஒரு நகரம் திருமணம் முடிந்ததும் பிச்சைக்காரர்களுக்கு அன்னதானம் செய்யப்பட்டது அவரு தான் கண்ட பிச்சைக்காரனைக் கந்தர்ப்பனின் மனைவி பார்த்து விட்டாள சாதம் கொடுப்பவளிடம் அவள் அந்த பிச்சைக்காரனைக் காட்டி அவனைத் தன்னிடம் அழைத்து வருமாடிக் கூறினாள் ஆனால் அவன் கூறியும் அந்தப் பிச்சைக்காரன் அல்லைச் சந்திக்காமலேயே கிளம்பி விட்டான்.

கந்தர்ப்பனும் அவன் மனைவியும் அந்தப் பிச்சைக்காரனை என்ன செய்கிறான் எனக் காண அவனைப் பின் தொடர்ந்தார்கள் பிச்சைக்காரனும் அடுத்து ஒரு கருமியின் வீட்டிற்குப் போக அந்தக் கருமி ஒன்றும் கிடையாது என்று கூறி விரட்டி விட்டான் இது போல இரண்டு முன்று வீடுகளுக்குப் போக, அவர்களும் அந்தப் பிச்சைக்காரனை விரட்டி னார்கள்.

கந்தர்ப்பன் அப்பிச்சைக்காரனை அணுகி "ஐயா! உங்களிடம் அபூர்வ சக்தி உள்ளது. அதனால் உங்கள்

ஆசி பெற்று நாங்கள் சுகமாக வாழ்கிறோம் நீங்கள் ஏன் இப்படி வீடு வீடாக அடைய வேண்டும்? எங்களோடு இருந்து விடுங்கள்" என்றான்.

அவனோ "உங்கள் வீட்டில் உட்கார்ந்து சாப்பிட்டால் எப்படி? நானாக வீடுகளுக்குப் போய் 'இல்லை' என்ற வார்த்தையைக் கேட்டாக வேண்டும் எவ்வளவு பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு இல்லை எனகிறானோ அந்தப் பொருள்களெல்லாம் அவ்விடமிருந்து போய் உங்கள் வீட்டிற்கு வந்து சேரந்து விடும்" என்றான்.

அது கேட்டு கந்தர்ப்பன் ஆச்சரியப்பட்டு "எங்களுக்குக் கவா வீடு வீடாக அலைந்து பொருள் சேர்த்துக்

கொடுக்கிறார்கள்? நீங்கள் யார்? ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான். அந்தப் பிச்சைக்காரனும் "நான் உன் தந்தை" எனவே கந்தப்பனும் அவன் மனைவியும் அவனது காக்களில் விழுந்து வணங்கினார்கள்.

அவர்கள் அவனைத் தம்போடு வந்த விடும்படி வற்புறுத்தவே அவன் "அது முடியாது. நானோ இறந்த போனவன் இறப்பவனுக்கு எவ்வித ஆசையும் இல்லாதிருந்தால் சொர்க்கத்தை அடைவான். ஆசைகளை விடாதவன் பூவுலகில் அலைந்து திரிவான் நீங்கள் கசப்பட வேண்டுமென்ற நான் ஆசைப்படுவதால் உங்கள் வீட்டிலுள்ள என் பாக்கிய புத்தகத்தை கொள்கிறேன் தான் காரியம் செய்வது நல்லது தான். ஆனால் நீங்கள் கசப்பாது சொத்து எல்லாம் தான் தர்மத்தில் கொடுத்து விட்டார்கள் நீங்கள் உங்களுக்கென்று ஏதாவது வைத்துக் கொண்டு தான் தாரமம் செய்தாலே எனக்கு மனநிம்மதி உங்களைப் பற்றிய கவலை

இராது. எனவே நீங்கள் அப்படிச் செய்யும் வரை நான் பிச்சைக்காரனின் உருவில் அலைந்து, திரிந்து கொண்டே இருக்க வேண்டியது தான்" என்றான்.

அது கேட்டு கந்தப்பனின் கண்களில் நீர் நிறைந்து விட்டது. அவன் தன் தந்தையிடம் "தான் தர்மங்கள் செய்வதால் நான் பிறர் கமடைவார்கள் என் இதுவரை எண்ணி இருந்தேன். ஆனால் எனக்காக நீங்கள் கஷ்டப்பட்டு பிச்சை கேட்பது என் மனதை வருத்துகிறது இனி நானே சம்பாதித்து, எனக்கும் வைத்துக் கொண்ட பிறகே தானம் செய்கிறேன்" என்றான்.

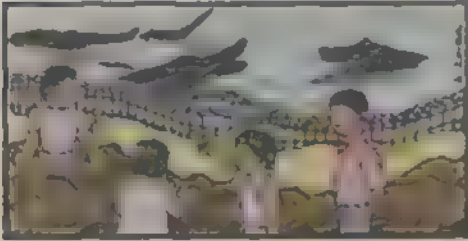
கந்தப்பன் தான் கூறியபடி நடந்து யாருக்குத் தீவைப்பாடுமோ அவருடைய தானம் செய்து வருதான் தானே சம்பாதித்து செய்யும் தானமே முன்னோர் கேட்கத் தைத்த செல்வத்தைத் தானம் கொடுக்கும் கறைப்பதை விட மேல் என்பதை அவன் புரிந்து கொண்டான்.

அம்புலிமாமா செய்திகள்

முதலை ஆசிரியரா?

இயற்கையைப் பற்றி அறிய மனம், ஆறு, மேகம், கடல் ஆகியவற்றையெல்லாம் ஆய்வு செய்கிறார்கள் மலரின் மணத்திற்கு சரிகிறார்கள் பறவைகளையும் பிருகங்கங்களையும் கண்டால் அவை நமக்குச் சில படி பரிசைகளையும் அளக்கின்றன தாய்லாந்தில் பாமிட்டி என்ற ஊரில் ஒரு பள்ளிக் கூடத்தில் ஆயிரம் மாணவர்கள்

கள் படிக்கிறார்கள் அப்பள்ளியினருகே உள்ள குளத்தில் முதலைகள் இருந்தன அவற்றால் தம் குழந்தைகளுக்கு ஆபத்தாகவும் எனப் பயந்து மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் அவற்றை விரட்டி விடும் படிக்கூறினார்கள் ஆனால் அப்பள்ளியின் இயக்குனரோ "அம்முதலைகளால் மாணவர்களுக்கு எவ்வித ஆபத்தும் வராது இயற்கையின் இரகசியங்களை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ள அவை ஆசிரியர் போல உதவுகின்றன" என்று கூறினாராம்.

வளர்ப்புப் பிராணிகளின் அன்பு

நாய், கிளி, பூனை போன்றவற்றைச் சிலர் வளர்கிறார்கள் நெதர்லாந்தின் தலைநகர் திலேஹூக்கில் ஒரு இடெல்த்தாசி நாய், பூனை, கிளியோடு தேள, பாம்பு, மீடும்பு ஆகியவற்றையும் தனத்தன

கூண்டுகளில் வைத்து தன் வீட்டில் வளர்த்து வருகிறாளாம் இது அவளுக்கு மனமகிழ்ச்சியைத் தந்தாலும் அவளது கணவனும் இந்தழ்வுகளுக்கும் அவளை விட்டுப் பிரிந்து போகத் தீர்மானித்துள்ளார் அந்தப் பிராணிகளை வளர்ப்பதை அவள் விட்டாலே அவளுடன் தாம் வாழ முடியும் என்று கூறியும் விட்டார்களாம்.

எஜமானனுக்கே!

கேரளாவில் மைசூர் மரட்டு என்ற ஊரில் பழக்கப்பட்ட யானை ஒன்று பெரிய பெரிய மரங்களைத் தூக்கி இடித்து வரப் பயன்படுத்துபாட்டது இவ்வாறு அது இருபது நாட்கள் வேலை செய்துள்ள அதனை யானைப் பாகன் சங்கடலியால் ஒரு மாத்தித் பிணைத்து விட்டுச் சென்றான் அம்மாத்தருகே ஒரு ஆறு ஓடிக் கொண்டிருந்தது அதில் அன்றிரவு வெள்ளம் வந்து எங்

ளும் வந்து எங்கும் நீர் நிறைந்தது. மரத்தடியே நீர் தேங்கியும் யானை சற்றும் பயப்படவில்லை. நீர்மட்டம் அதிகரித்து யானையின் முகனால் பகுதிக்கு மேல் வந்து விட்டது. யானை தன் துதிக்கையை உயர்த்தி நின்

றத்தையுறிய குரல் கொடுக்கவில்லை அதைக் கண்ட வேறொரு யானைப் பாகன் அதைக் காப்பாற்ற முயன்றான் ஆனால் யானை நகர மறுத்தது முடிவில் அதன் எஜமானனான யானைப் பாகன் வந்து அதன் துதிக்கையை தடவிய பிறகே அது அந்த இடத்திலிருந்து நகர்ந்தது.

பெண்ணின் வீரம்

வீரபுரியை வீரசிம்மன் என்ற மாமன் னன் ஆண்டு வந்தான் அவன் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை தன் சிறுநரசர் களைத் தன் பிறந்த நாளன்று கூட்டு வான் அவர்களும் வந்து அவனுக் காக காணிக்கை செலுத்தி மரியாதை யுடன் வணங்குவார்கள் அச்சமயத் தில் ஒவ்வொரு சிறுநரசனும் தன் நாட்டின் சிறப்பைச் கூறவது வழக் கம்.

வழக்கம் போல ஒரு ஆண்டில் வீரசிம்மன் தன் பிறந்த நாளைக் கொண்டாட சிறுநரசர்களும் வந்து காணிக்கை செலுத்தினார்கள் அச் சமயம் சிறுநரசர்கள் தம் நாடுகளின் சிறப்பைக் கூறலாயினர் ஒருவன் கள் நாடு கைவினைப் பட்டளகைக் குப் பெயர் போனது என்றான் மற்றொரு சிறுநரசன் கள் நாடு உயர்தா மம்புக்குத் தரப் பெயர் போனது என்றான் இப்படியாக ஒவ்வொரு

சிறுநரசனும் தன் நாடு ஏதோ ஒன் றிற்குப் பெயர் போனது என்று கூறினான்.

ஆனால் கமலபுர சிறுநரசன் கமலநாதன் மட்டுமே எதுவும் கூறா திருக்கவே. அதை கவனித்த வீர சிம்மன் "நீ ஏன் எதுவும் கூறாமல் இருக்கிறாய்?" என்று கேட்டான் கமலநாதனும் "நான் என் நாட்டின் சிறப்பைக் கூறப் போனால் என் மனைவியைப் பற்றித்தான் கூற வேண்டும் அது சரியல்ல என்றே பேசாமல் இருக்கிறேன்" என்றான்.

அது கேட்டு வீரசிம்மன் "ஓஹோ! உன் மனைவி எல்லாக் கதைகளையும் கூறச் சிறந்தவளாகி விட்டாளோ? போர்க் கலையில் கூடவா?" என்று கேட்டான்.

கமலநாதனும் "ஆம் அரசே! அவள் வல்லவள் ஆகிய போர்க ளை கூட உங்களையும் தோற்க

டித்து விடுவாள் அவள் முன நீங்கள்
 கள் நிரக முடியாது" என்றான்
 அமைக்கக்கூட வீரசிம்மன் "என்னை
 ஒரு பெண்ணைவிடத் தாழ்ந்தவன்
 என்று கூறி அவமானப்படுத்து
 கிறாயா? இதற்கு உனக்கு தண்டனை
 பாதாள சிறைவாசம்தான்" எனக்
 கூறித் தன் வீரர்களை அழைத்து
 அவனை இழுத்துப் போய் பாதாள
 சிறையில் தள்ளுமாடிக்கூட்டளை
 இட்டான்

பல நாட்களாகியும் வீரபுரியிலி
 ருந்த தன் கணவன் திரும்கி வராதது
 கண்டு கமலநாதனின் மனைவி
 கவலைப்பட்டாள். அவள் சில ஆட்
 களை வீரபுரிக்கு அனுப்பி விவரம்
 அறிந்து வரச் சொன்னாள்.

கமலநாதன் சிறையில் அடைக்கப்
 பட்ட செய்தி அவனது மனைவி
 விலாசினிக்குத் தெரிந்தது அவளுக்கு
 குக் கடும் கோபம் வந்தாலும் அதை
 அடக்கிக் கொண்டு என்ன செய்ய
 வேண்டும் என்பதை யோசித்துத்
 தீர்மானித்தாள்.

அவள் ஆண வேடம் பூண்டு
 குதிரை மீதமர்ந்து வீரபுரிக்குக்
 கிளம்பினாள். தனக்கு வேண்டிய
 வில், வாள், கதை முதலியவற்றை
 எடுத்துக் கொண்டும் தன்னோடு
 நூறு போர்வீரர்களை அழைத்துக்
 கொண்டும் வீரபுரிக்குப் போய்
 கோட்டைக்கு வெளியே கூடாரங்
 களை அமைத்தாள்.

அதன்பின் அவள் தனியாகவே

குதிரை மீதமர்ந்து கோட்டைக்குள்
 போனாள் அவள் அரண்மனையை
 அடைந்து குதிரையிலிருந்து இறங்கி
 தர்பாருக்குள் போய் வீரசிம்மனின்
 முன் நின்றாள். ஆண வேடத்தில்
 மிடுக்காக நடந்து வந்த விலாசினி
 யைக் கண்ட வீரசிம்மன் அதிர்ந்து
 போனான்.

அவளோ "மன்னனே! நான் மக
 தச் சக்கரவர்த்தியின் தூதன் அவர்
 உங்களிடமிருந்து பத்து லட்ச வரா
 கன்களைக் கப்பமாக வசூலித்துக்
 கொண்டு வரும்படி எனக்குக் கட்
 டளை இட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்
 நீங்கள் கப்பம் செலுத்த மறுத்தால்
 போருக்கும் தயாராகவே வந்திருக்
 கிறேன் உங்கள் கோட்டையைச்

மகளை எனக்கு இப்போதே மணம் செய்து வைக்க வேண்டும்” என்றாள் வீரசிம்மனும் “இதற்கும் ஒரு நாள் அவகாசம் வேண்டும். என் மகளிடம் கூறி அவள் சம்மதம் பெறவேண்டும்” என்றான்.

விலாசினி “சரி நீங்கள் நாளைக்கு உங்கள் மகளை எனக்கு மணம் செய்து வைக்க வேண்டும் அதற்கு அடுத்த இரண்டு நாட்களுள் எங்கள் சககரவர்த்தி கேட்ட கப்பத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த இரண்டில் எது ஒன்று நடக்கா விட்டாலும் போரைத் துவக்குவேன். இது நினைவில் இருக்கும்” என்று கூறிப் போனான்.

வீரசிம்மாளுக்கு அது திடீரென விழுந்த இடி போலாயிற்று. பணத்திற்கு எங்கே போவது? பெரும் படையை எப்படி எதிர்ப்பது? அவன் எதுவும் தோன்றாமல் குழம்பிப் போனான்.

வீரசிம்மன் தன் மகளிடம் மகத தூதன் கூறியதைச் சொன்னான். அரச குமாரியும் “அந்தத் தூதனைப் பார்த்தால் ஒரு பெண்ணிற்கு ஆணை போடப் போடத் போல உள்ளது. அவனது நடையும் ஒரு பெண் நடப்பது போல உள்ளது. அவன் உண்மையில் ஆணல்ல. பெண்ணே என்று நினைக்கிறேன்” என்றாள்.

அதைக் கேட்ட வீரசிம்மன் “நீ கூறுவது கூட உண்மையாக இருக்கலாம் அப்படியானால் ஒரு பெண்

கூற்றி எங்கள் நாற்பதாயிரம் வீரர்கள் இருக்கிறார்கள் கப்பமா அவசது போரா? எனன சொல்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

வீரசிம்மன் திகைத்துப் போனான் அவ்வளவு பெரிய தொகை அவனிடம் இல்லை. நாற்பதாயிரம் மகத வீரர்களை எதிர்த்து அளவிற்கு அவனிடம் படையும் இல்லை. அதனால் அவன் “இது பற்றி யோசிக்க எனக்கு முன்னு நாட்கள் வேண்டும் இப்போதே பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன்” என்றான்.

அதற்கு விவாசினியும் “சரி உங்களுக்கு முன்னு நாட்கள் அவகாசம் அளிக்கிறேன் ஆனால் உங்கள்

ஏன் ஆண வேடத்தில் சக்கரவர்த்தி யின் தூதனாக வர வேண்டாம்? இதைக் கண்டுபிடிக்க நான் அவனைப் பரீட்சித்துப் பாராக்கிறேன்" என்று கூறி அன்று மாலை 5 ஆக தூதனை அரண்மனைக்கு வர வைத்து அவனை அருகில் சதுரங்கம் விளையாடினான் அதில் தோல்வி வீரசிம்மனுக்கே அதன் பின் வீரசிம் மன் அவனை அழைத்துக் கொண்டு பூங்காவிற்குச் சென்றான்.

அப்போது விவாசினியை "இப் போது ஒரு தீபாடி இங்கு இந்த வானை நடநு சற்று தூரத்தில் ஒரு வளையத்தைக் கட்டுகிறேன் அதற்குப் பதவி தூரத்தில் நின்ற அமரை வளையத்தின் வழியாக வானின் முனையில் பட எய்து

அம்பு இரு சம பாகங்களாகப் பிளந்த தீபாகுப்படிச் செய்ய வேண் டும்" என்றான்.

வீரசிம்மன் ஒவ்வொன்றாக மூன்று அயுச்சனை எய்தும் விலாசினி கூறியபடி செய்ய முடியவில்லை விவாசினியை ஒரு அமரை எய்து வளையத்தின் வழியே செலுத்தி வாள முனையில் படச் செய்து, அதை இரு சம பாகங்களாக ஆகிக்காட்டி, னான்.

இதைக் கண்ட வீரசிம்மன் திகைத் துப் தீபானான அவன் அன்றிரவு தன் மகளிடம் "அந்த தூதன் ஆணை கன்தான் மாபெரும் வீரன். நீ அவனை மறைந்தாலே நாட்டைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியும்" என்றான்.

மறுநாள் விலாசினி "உங்கள் மசளைது திருமணம் செய்து வைக்கிறீர்களா?" எனக் கேட்கவே வீரசிமமும் "அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்" என்றான் விலாசினியும் "அப்படியானால் இரண்டு நாட்களுக்குள் கப்பம் செலுத்துவது உறுதிதானே. அதற்குள் ஒரு சிறு பேரட்டி எண்ணெடு வாட போகும் சதாயுத்தமும் புரிய யாராவது இத்தாட்டில் இருக்கிறார்களா?" என்று கூறி கீழே கிடந்த கல்தையாக காலில் உதைத்து உயரக் கிளப்பி அகையாட்டித்து நிறுத்தினாள்

அதிகண்டு வீரசிமமன் நாட்களாய்வாழ்ந்த மாவீரன் தங்களை எதிர்த்த யாந்திர இல்லையே" எனவே விலாசினியும் "உங்கள் நாட்டில் ஒரு வீரன் கூட எண்ணெடு எதிர்த்த இல்லையா? நாட்டில் யாநம் இல்லாத போனாலும் உங்கள் சிறையில் அடைபட்டிருக்கும் அயல் நாடு வீரர்களில் யாராவது ஒரு

மாவீரன் இல்லையா?" என்று கேட்டான்.

அப்போது வீரசிமமன் "ஆம். ஒருவன் இருக்கிறான்" என்று கூறிக் கமலநாதனைச் சிறையிலிருந்து அழைத்து வரச் செய்தான் கமலநாதனைக் கண்டதும் விலாசினி தன் ஆயுதங்களை அவன் காலடியில் வைத்துத் தன் கவசத்தையும் கழற்றி விட்டு அவனை எண்ணுகினாள்

அதிகண்டு வீரசிமமன் ஆச்சரியப்பட்டே கமலநாதனும் "இவள்தான் என் மனைவி விலாசினி இவளைப் பற்றி நான் கூறியதெல்லாம் உண்மை என்று இப்போதாவது தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்" என்றான்

வீரசிமமனும் "ஆமாம்" எனக் கூறி விலாசினியைப் பாராட்டிய வேட்டு கமலநாதனை விடுதலை செய்து அவர்களை இரவையாட சில நாட்கள் தன் வீரத்தினர்களைக் கவர்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு மரியாதையுடன் அவர்களது நாட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தான்.

[illegible]

தீபாவளி நல்வாழ்த்துக்கள்!

கமல்ஹாசன்
நாயகம்

நயம்மவர

ந. வெங்கட்டராம ஐயர்
சேதுமாதவன்

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி : : பரிசு ரூ.100

இந்தப் போட்டியின் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் 1995 ஜனவரி
மாத இதழில் வெளியிடப்படும்

S.G. Seshagiri

S.G. Seshagiri

- ★ தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நூலைந்து வார்த்தைகளுள் இருக்கலாம். இரு தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும் ★ நவம்பர் 10-ம் தேதிக்குள் போட்டிக்கான தலைப்புகள் எமக்கு வந்து சேர வேண்டும்.
- ★ எம்மிடம் வந்து சேர்ந்த தலைப்புகளில் நாம் சிறந்ததாகக் கருதும் தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு. இது இரு தலைப்புகளுக்கும் சேர்ந்ததே. ★ தலைப்புகளை தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

'அம்புலிமாமா, போட்டோ வாக்கியப் போட்டி' சென்னை - 600 026

செப்டம்பர் மாதப் போட்டி முடிவு

- முதலாவது போட்டோ : கமை தாங்கியால் வாழ்க்கைப் பயணம்
- இரண்டாவது போட்டோ : கமை தூக்கியே வாழ்க்கைப் பயணம்
- பரிசு பெற்றவர் : பொன் முத்துக்குமார், பணகுடி.

அம்புலிமாமா

இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா ரூ. 60-00

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

டால்டன் ஏஜென்சீஸ், சந்தமாமா ரிவீலுன், வடபுலி, சென்னை - 600 026.

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., 188 N.S.K. Salai, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

வெகு தொலைவிலுள்ள உங்கள் உற்றார், உறவினர்களுக்கு நீங்கள்
அளிக்க நினைக்க வேண்டிய அரிய பரிசு

அம்புனிமாமா

அவர் விரும்பும் மொழியில் இந்தப் பத்திரிகையை நீங்கள்
அளியுங்கள்

அஸ்ஸாமி, வங்காளி, ஆங்கிலம், குஜராத்தி, ஹிந்தி, கன்னடம், மலையாளம்,
மராட்டி, ஒரியா, சமஸ்கிருதம், தமிழ், அல்லது தெலுங்கு
தாய் நாட்டில் இருப்பது போலவே இது அவரை வெளி நாட்டிலும்
உணரச் செய்யும்

சந்தாத் தொகை (ஆண்டிற்கு)

ஆஸ்திரேலியா, ஜப்பான், மலேசியா, ஸ்ரீலங்கா ஆகிய நாடுகளுக்கு

கடல் தபால் வாயிலாக ரூ. 117.00 விமானத்தபால் வாயிலாக ரூ. 264.00

பிரான்ஸ் சிங்கப்பூர், யு.கே, யு.எஸ்.ஏ, மேற்கு ஜெர்மனி, மற்றுமுள்ள
நாடுகளுக்கு

கடல் தபால் வாயிலாக ரூ. 123.00 விமானத்தபால் வாயிலாக ரூ. 264.00

பணத்தை நீங்கள் டிராப்டாக்ஸோ மனிஸாட்ராக்ஸோ சந்தமாமா பப்ளிகேஷன்ஸ்
என எழுதி

சர்குலேஷன் மானேஜர், சந்தமாமா பப்ளிகேஷன்ஸ், சந்தமாமா பில்டிங்க்ஸ்,
வடபழனி, சென்னை-600 026. என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவும்

பூமிடுத்து
கில்லையா
எல்லாம்
தலைகீழாக?

புதிய குஸ்தி சேம்பியன் குப்பர் எம்

பம்பாய், செப்டம்பர் 1994 அம்சம்
மிஸ்டை திருப். "தா!
கைசிடம் எம் குப்பர் எத்தி
கைசிடம் பித்திடுவ" எத்த
எத்தெ செத்தெ செத்தெ
குப்பர் எம். துல் செத்தெ செத்தெ
தெளி கைசிடம் எத்தெ
வமடி அத்திடுவது புதிய

குத்தி செத்தெ செத்தெ குப்பர்
எம். செத்தெ செத்தெ குத்தி
தத்தெ குத்தி செத்தெ செத்தெ
செத்தெ செத்தெ குத்தி
செத்தெ செத்தெ குத்தி
செத்தெ செத்தெ குத்தி
செத்தெ செத்தெ குத்தி

குப்பர் செத்தெ செத்தெ குப்பர்
எத்தி. குப்பர் எத்தெ செத்தெ
குத்தெ செத்தெ செத்தெ
செத்தெ செத்தெ குத்தெ
செத்தெ செத்தெ குத்தெ
செத்தெ செத்தெ குத்தெ
செத்தெ செத்தெ குத்தெ

சேல்குளாது!

குப்பர் எத்தி. குப்பர் எத்தெ. குப்பர் மில்லு பிஸ்கட்

பாபே